

DE MILITAIRE SPECTATOR

MAANDBLAD

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET
MINISTERIE VAN OORLOG

Directeur: J. MOORMAN, Reserve Luitenant-Kolonel b.d.
Hoofdred.: M. R. H. CALMEYER, Luit.-Generaal v. d. Gen. Staf
Redactie: G. J. LE FEVRE DE MONTIGNY, Brig.-Gen. v/d Gen. Staf
J. J. DE WOLF, Kolonel der Genie
W. DEN TOOM, Kolonel-Waarnemer
B. KONING, Luit.-Kolonel van de Generale Staf
E. J. C. VAN HOOTEGEM, Majoor der Infanterie

121ste JAAR

Nr 9

Sept. 1952

Nadruk
verboden

Abonnement f3.— per kwart. Overzeese Gewesten en Buitenland f15.— p. jr. Losse ex. f1.25

MOORMAN's PERIODIEKE PERS, Zwarteweg 1, Den Haag. Tel. 18.23.55, Postrek. 44.715

Inhoud

Officiële Mededelingen van het Ministerie van Oorlog

Uit de Legerorders	522
Mededelingen van de Chef van de Generale Staf	526

Redactioneel gedeelte

Het inrichten van een oord tot steunpunt, door A. W. F. von Balluseck, Ritmeester der Cavalerie, L. A. D. Kranenburg, Kapitein der Infanterie, en S. Poerbo di Poero, Kapitein der Infanterie	527
Een logistieke vaste order voor een Regiment Infanterie, door J. Sleurink, Kapitein der Infanterie	539
Ochtendgymnastiek en vrijwillige sportbeoefening in de strijdkrachten, door A. Wolting, Kapitein der Infanterie	544
Het bataljon Infanterie, door B. Koning, Luit.-Kolonel van de Generale Staf	546
De luchtoorlog boven Korea (II), door G. Treffers, Kapitein Vliegerwrn.	554
Waarnemingsproblemen in de moderne oorlogvoering, door Dr M. A. Bouman	558
Het gebruik van de 2½ t. truck, cargo, in een Regiment Infanterie, door W. A. Clumpkens, Kapitein der Limburgse Jagers	563
Uit de buitenlandse vakpers	567

De Legerleiding stelt er prijs op vast te stellen, dat het adverteren in dit orgaan uiteraard het verkrijgen van voorkeur voor leveranties aan de Koninklijke Landmacht of aan de Luchstrijdkrachten niet kan inhouden.

DE MILITAIRE SPECTATOR

MAANDBLAD

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET
MINISTERIE VAN OORLOG

Directeur: J. MOORMAN, Reserve Luitenant-Kolonel b.d.
Hoofdred.: M. R. H. CALMEYER, Luit.-Generaal v. d. Gen. Staf
Redactie: G. J. LE FEVRE DE MONTIGNY, Brig.-Gen. v/d Gen. Staf
J. J. DE WOLF, Kolonel der Genie
W. DEN TOOM, Kolonel-Waarnemer
B. KONING, Luit.-Kolonel van de Generale Staf
E. J. C. VAN HOOTEGEM, Majoor der Infanterie

121ste JAAR

Nr 9

Sept. 1952

Nadruk
verboden

Abonnement f3.— per kwart. Overzeese Gewesten en Buitenland f15.— p. jr. Losse ex. f1.25

MOORMAN's PERIODIEKE PERS, Zwarteweg 1, Den Haag. Tel. 18.23.55, Postrek. 44.715

Inhoud

Officiële Mededelingen van het Ministerie van Oorlog

Uit de Legerorders	522
Mededelingen van de Chef van de Generale Staf	526

Redactioneel gedeelte

Het inrichten van een oord tot steunpunt, door A. W. F. von Balluseck, Ritmeester der Cavalerie, L. A. D. Kranenburg, Kapitein der Infanterie, en S. Poerbo di Poero, Kapitein der Infanterie	527
Een logistieke vaste order voor een Regiment Infanterie, door J. Sleurink, Kapitein der Infanterie	539
Ochtendgymnastiek en vrijwillige sportbeoefening in de strijdkrachten, door A. Wolting, Kapitein der Infanterie	544
Het bataljon Infanterie, door B. Koning, Luit.-Kolonel van de Generale Staf	546
De luchtoorlog boven Korea (II), door G. Treffers, Kapitein Vliegerwrn.	554
Waarnemingsproblemen in de moderne oorlogvoering, door Dr M. A. Bouman	558
Het gebruik van de 2½ t. truck, cargo, in een Regiment Infanterie, door W. A. Clumpkens, Kapitein der Limburgse Jagers	563
Uit de buitenlandse vakpers	567

De Legerleiding stelt er prijs op vast te stellen, dat het adverteren in dit orgaan uiteraard het verkrijgen van voorkeur voor leveranties aan de Koninklijke Landmacht of aan de Luchstrijdkrachten niet kan inhouden.

Officiële mededelingen

van het

Ministerie van Oorlog

UIT DE LEGERORDERS

Nr 175 — Dienstvak van officieren voor speciale diensten.

Bij Koninklijk besluit van 16 November 1951, nr 34, is het volgende bepaald:

Artikel 1

Ingesteld wordt een dienstvak van officieren voor speciale diensten.

Artikel 2

Het dienstvak van officieren voor speciale diensten bestaat uit officieren met de rang van eerste-luitenant of kapitein.

Artikel 3

Voor benoeming tot officier bij het dienstvak van officieren voor speciale diensten kunnen in aanmerking komen tot het beroepspersoneel behorende onderluitnants en adjudant-onderofficieren der onderscheidene wapens en dienstvakken, die naar het oordeel van Onze Minister van Oorlog uitmunten hetzij door moedig en beleidvol gedrag, hetzij door bijzondere talenten, kennis, geschiktheid en aanleg, hetzij door aanhoudend loffelijk gedrag en prijzenswaardige ijver, ofwel door verdienstelijke verrichtingen, en die tevens gedurende ten minste twee jaren definitief de rang van onderluitenant en/of adjudant-onderofficier hebben bekleed.

Artikel 4

De officieren van het dienstvak van officieren voor speciale diensten zijn bestemd om die diensten te verrichten, welke hun door Onze Minister van Oorlog worden opgedragen zowel in als buiten Nederland.

Nr 187 — Opheffing van de Technische Staf.

De Minister van Oorlog,

overwegende de wenselijkheid reglend op te treden met betrekking tot de research, de ontwikkeling en de beproeving van materieel, mede in verband met de heroprichting van de Commissie van Proefneming,

bepaalt:

1. Op 1 Juli 1952 wordt de Technische Staf opgeheven.

2. Op 1 Juli 1952 wordt opgericht het Adviesbureau voor Wetenschappelijk Onderzoek, welk bureau wordt opgeno-

men in de samenstelling van de Speciale Staf van het Hoofdkwartier van de Generale Staf.

3. Ten aanzien van de indeling van het personeel en de bestemming van het materieel van de Technische Staf zullen nadere richtlijnen aan de betreffende autoriteiten worden verstrekt.

4. De Chef van de Generale Staf is belast met het treffen van de nodige maatregelen ter uitvoering van deze beschikking.

Nr 189 — Brevetten voor officieren, die de studiën voor de hogere technische vorming met goed gevolg hebben volbracht of langs andere weg, hetzij een ingenieursdiploma aan de Technische Hogeschool, hetzij een daarmee gelijk te stellen diploma of graad hebben behaald en voorts de detachering en opleiding bij door de Chef van de Generale Staf c.q. Chef van de Luchtmachtstaf aan te wijzen staven, inrichtingen en diensten met goed gevolg hebben doorlopen.

Het brevet voor hogere technische bekwaamheid wordt door de Chef van de Generale Staf c.q. Chef van de Luchtmachtstaf toegekend aan officieren, die aan de volgende eisen voldoen:

a. met goed gevolg de studiën voor hogere technische vorming hebben volbracht, dan wel langs andere weg, hetzij een ingenieursdiploma, hetzij een daarmee gelijk te stellen graad of diploma hebben behaald;

b. na gedurende een jaar te zijn gedetacheerd onder leiding van de Chef van de Generale Staf c.q. Chef van de Luchtmachtstaf hebben bewezen de bekwaamheid te bezitten voor het bekleden van een functie, waarvoor een hogere technische vorming is vereist.

De officieren, welke voldoen aan de hiervoor genoemde eisen zijn, nadat hun het bedoelde brevet is toegekend en door of namens de Chef van de Generale Staf c.q. Chef van de Luchtmachtstaf is uitgereikt, gerechtigd tot het dragen van het onderscheidingsteken voor hogere technische bekwaamheid.

In bijzondere gevallen kan de Chef van de Generale Staf c.q. Chef van de Luchtmachtstaf — na daartoe verkregen goedkeuring van de Minister van Oor-

log — aan officieren, die in verband met hun bijzondere kennis wel de bekwaamheid bezitten voor het bekleden van een functie, waarvoor een hogere technische vorming is vereist, niettegenstaande zij niet geheel voldoen aan het een der omschreven vereiste, het brevet voor hogere technische bekwaamheid toekennen.

De reeds toegekende brevetten van bekwaamheid voor de Technische Staf worden met ingang van 1 Juli 1952 geacht genaamd te zijn: brevetten voor hogere technische bekwaamheid.

Nr 197 — Voorzieningen ten aanzien van Vrouwelijke Militairen.

Bij wet van 29 Mei 1952, Stb. 319, zijn vastgesteld enige voorzieningen ten aanzien van vrouwelijke militairen.

Deze wet, welke ingevolge Koninklijk besluit van 27 Juni 1952, Stb. 387, met ingang van 1 Juli 1952 in werking treedt, luidt als volgt:

Wij JULIANA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het nodig is ten aanzien van vrouwelijke militairen enige voorzieningen te treffen, zulks in afwijking en ter aanvulling van de Bevorderingswet voor de zeemacht 1902, de Wet voor de Koninklijke marine-reserve, Stb. 1924, no 369, de Bevorderingswet voor de landmacht 1902 en de Wet voor het reserve-personeel der landmacht 1905;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

EERSTE AFDELING

Artikel 1 t/m 6

(Betreft de Zeemacht)

TWEDE AFDELING

Artikel 7

De Bevorderingswet voor de landmacht 1902 en de Wet voor het reserve-personeel der landmacht 1905 zijn van toepassing onderscheidenlijk op vrouwelijke officieren, die behoren tot het beroepspersoneel van de Koninklijke landmacht, en op vrouwelijke militairen, die behoren tot het reserve-personeel van de Koninklijke landmacht, voor zover hierna niet van de in dit artikel genoemde wetten wordt afgeweken.

Artikel 8

De verplichtingen, neergelegd in artikel 5, tweede lid onder 1e—5e van de Wet voor het reserve-personeel der

landmacht 1905, rusten niet op vrouwelijk reserve-personeel van de Koninklijke landmacht.

Het in het eerste lid bedoelde personeel is, behoudens verder vrijwillig aanvaarde verplichtingen, gehouden om in werkelijke dienst te komen in het belang van haar geoefendheid voor de tijd en naar de regelen door Ons bepaald of nog te bepalen.

Artikel 9

Voor elke officiersrang en van deze voor elke onderafdeling van de Militaire vrouwenafdeling afzonderlijk bestaat een ranglijst.

Artikel 10

Vrouwelijke officieren van de Koninklijke landmacht kunnen door Ons worden overgeplaatst van de onderafdeling, waarbij zij ingedeeld zijn, naar een andere onderafdeling van de Militaire vrouwenafdeling. Deze overplaatsing geschiedt zoveel mogelijk met instemming van betrokkene.

Ten opzichte van haar, die met toepassing van het eerste lid wordt overgeplaatst en deswege in een andere ranglijst moet worden vermeld, wordt de plaats in deze lijst door Ons bij de overplaatsing aangewezen naar de bevestigings, neergelegd in artikel 7, tweede, derde en vierde lid, van de Bevorderingswet voor de landmacht 1902, onderscheidenlijk artikel 12 van de Wet voor het reserve-personeel der landmacht 1905.

Artikel 11

Vrouwelijke officieren van de Koninklijke landmacht met de rang van eerste-luitenant of met een hogere rang worden door Ons uitsluitend bevorderd bij keuze.

Alleen de meest geschikte vrouwelijke officieren van die rangen komen voor bevordering in aanmerking.

Artikel 12

Wij behouden Ons voor bij de bevordering bij keuze van vrouwelijke officieren van de Koninklijke landmacht, voor het geval zulks naar Ons oordeel noodzakelijk is in verband met de eisen, te stellen voor de vervulling van een bepaalde betrekking, af te wijken van de in de Bevorderingswet voor de landmacht 1902, onderscheidenlijk de Wet voor het reserve-personeel der landmacht 1905, voorgeschreven minimum diensttijd.

Artikel 13

Vrouwelijke officieren van de Koninklijke landmacht, die in het huwelijk treden, worden met ingang van de dag, volgende op die van haar huwelijk, in

het belang van de dienst eervol ont-
slagen.

Wij behouden Ons voor het in het
eerste lid bedoelde ontslag niet te ver-
lenen, indien en voor zolang zulks door
Ons in het belang van de dienst wen-
selijk wordt geacht.

Artikel 14

Waar in artikel 10, eerste lid, artikel
22, derde lid onder 2e, en artikel 45,
derde lid van de Bevorderingswet voor
de landmacht 1902 en in artikel 15, eer-
ste lid, artikel 17, eerste lid en artikel
28, derde lid onder 2e, van de Wet voor
het reserve-personeel der landmacht
1905 wordt gesproken van wapen, staf
of dienstvak, wordt daaronder, indien
het vrouwelijke officieren van de Ko-
ninklijke landmacht betreft, verstaan
onderafdeling van de Militaire vrouwen-
afdeling.

Waar in artikel 18 en artikel 70, eer-
ste lid onder 3e, van de Bevorderingswet
voor de landmacht 1902 wordt gespro-
ken van wapen of dienstvak, wordt
daaronder, indien het vrouwelijke offi-
cieren van de Koninklijke landmacht
betreft, verstaan onderafdeling van de
Militaire vrouwenafdeling.

Nr 199 — Ambassadeurs en Gezanten.

Teneinde misverstand uit te sluiten
omtrent autoriteiten met de rang van
ambassadeur of van gezant, aan wie de
eerbewijzen, bedoeld in het Voorlopig
Reglement op de Eerbewijzen en het
Ceremonieel bij de Koninklijke Land-
macht, behoren te worden gebracht,
wordt aan punt 5 van voornoemd Regle-
ment een nieuwe alinea toegevoegd lui-
dende:

„Onder „ambassadeur” worden uitslui-
tend verstaan: een buitengewoon en ge-
volmachtigd ambassadeur, geaccrediteerd
bij het Hof van Hare Majesteit de Ko-
ningin, alsmede

de Hoge Commissaris van Indonesië.
Onder „gezant” wordt uitsluitend ver-
staan: een buitengewoon gezant en ge-
volmachtigd minister, geaccrediteerd bij
het Hof van Hare Majesteit de Konin-
gin”.

Nr 200 — Oprichting van nieuwe onder- delen.

Met ingang van 1 Juli 1952 is opge-
richt:

Het nr 315 Tactische Jachtsquadron.

Nr 203 — Duur der herhalingsoefenin- gen 1952, 1953 en 1954.

Bij wet van 29 Mei 1952, Stb. 317, zijn
vastgesteld voorzieningen ten aanzien
van de duur der herhalingsoefeningen in

1952, 1953 en 1954, van militairen, inge-
deeld bij door de Kroon aan te wijzen
onderdelen van de Koninklijke land-
macht.

Artikel 1 luidt als volgt:

In afwijking van het bepaalde bij het
tweede lid van artikel 5 van de Wet voor
het reserve-personeel der landmacht 1905
is het reserve-personeel, dat is of wordt
ingedeeld bij door Ons aan te wijzen
onderdelen van de Koninklijke land-
macht, in de jaren 1952, 1953 en 1954
gehouden werkelijke dienst te verrichten
voor herhalingsoefeningen gedurende
ten hoogste 90 dagen in totaal.

Nr 208 — School AAT

1. Met ingang van 1 Juli 1952 is de
School aan- en afvoertroepen als afzon-
derlijk onderdeel van het Dienstvak van
de aan- en afvoertroepen opgeheven.

2. Met ingang van 1 Juli 1952 wordt
de taak van de School aan- en afvoert-
troepen overgenomen door het Regiment
aan- en afvoertroepen.

Nr 214 — Aanwijzing Chef Luchtmacht- staf als Commandierend Generaal.

Bij Koninklijk Pesluit van 7 Juni 1952,
Stb. 330, is de Chef Luchtmachtstaf aangewezen als Commandierend Generaal in
de zin van artikel 243 der Rechtspleging
bij de Landmacht en in de zin van arti-
kel 2 van het Organisatiebesluit Rechts-
pleging te Velde 1944.

Nr 215 — Het mede onder de bevelen van de Chef Luchtmachtstaf stellen van de Directeur Militair Juridische Dienst.

De Minister van Oorlog,

Overwegende, dat in verband met de
meer zelfstandige organisatie van het
Wapen der Militaire Luchtvaart het ge-
wenst is de Directeur Militair Juridi-
sche Dienst voor wat betreft aangele-
genheden, het Wapen der Militaire
Luchtvaart betreffende, te plaatsen onder
de bevelen van de Chef Luchtmacht-
staf;

Besluit:

De Directeur van de Militair Juridi-
sche Dienst mede te plaatsen, voor wat
betreft aangelegenheden het Wapen der
Militaire Luchtvaart betreffende, onder
de bevelen van de Chef Luchtmachtstaf.

Nr 228 L-LM — Organisatieschema en taakomschrijving van het Directoraat Personeel van het Ministerie van Oorlog.

Ter algemene kennis wordt gebracht,
dat de samenstelling van het Directoraat
Personeel van het Ministerie van Oorlog,
met ingang van 1 Augustus 1952, is
vastgesteld als vermeld in onderstaand
organisatieschema.

MEDEDELINGEN VAN DE CHEF VAN DE GENERALE STAF

Verschenen voorschriften.

1120-1 *Velddienst - Inleiding en Hoofdstuk 1. Bevelvoering.*

1300-2 (Confidentieel). *Lessen van de Koreaanse Oorlog, deel 2.*

1501-2 *7e druk. Geweer L.E. van 303-in, nr 4, deel 2-Schietopleiding.*

Het stencil nr 1501A „Voorlopige Richtlijnen voor de Schietopleiding geweer” komt hiermede te vervallen, evenals alle voorgaande drukken van voorschrift 1501 voor wat betreft het gedeelte waarin de Schietopleiding wordt behandeld.

1565-1 *1e Opgave van wijzigingen op voorschrift nr 1565-1 „Intergeallieerde tekens voor kaarten en schetsen”, 2e dr.*

1565-1 *Zakboek voor de dienst te Velde, deel 1 - Intergeallieerde tekens voor kaarten en schetsen, 3e druk.*

A 1649 *1e Opgave van wijzigingen op Voorlopig voorschrift nr A 1649 vddd nr 4/1/19 „Radio-installatie SCR 193 D-G-H-J-K-KB-KW-L-M-P-Q-R-S-T-U”.*

1703 *Definities, afkortingen en tekens voor de Verbindingsdienst. Vbdd nr 0/2.* Een voorschrift, voornamelijk van belang voor verbindingspersoneel van alle wapens, waarin de voornaamste begrippen op verbindingsgebied worden omschreven, afkortingen worden gegeven van die woorden, welke voor de Verbindingsdienst van belang zijn en tekens worden vermeld, welke dienen voor het opstellen van lijnschema's, lijnroutekaarten enz.

2282 *Schootstafels Houwitser van 155 mm M¹ + errata.*

2506 *Boekenlijst, Uitgave 1952 + erratum.*

De Boekenlijst, vastgesteld dd. 15 Augustus 1948 met 20 Opgaven van Wijzigingen komt hiermede te vervallen. (N.E. Alleen het binnenwerk wordt vernieuwd, de kerpha band blijft behouden, doch wordt voorzien van een strook, welke bij het nieuwe binnenwerk wordt afgeleverd).

3225 *Kookketels.*

OA 158 *1e Opgave van wijzigingen op Oefeningsaanwijzing nr 158 „Aggregaat PE-75-C tot T”.*

IK 19 *1e opgave van wijzigingen op Instructiekaart nr 19 „Onderhoudskaart Lichte Tank M24”.*

IK 220 *Instructiekaart nr 220 „Het aan- en uitschakelen van de SCR 584.”*

IK 221 *Instructiekaart nr 221 „In stelling brengen van vuurleidingstoestel M9A1”.*

IK 222 *Instructiekaart nr 222 „Het controleren en regelen van het vuurleidings- toestel M9A1”.*

Nieuw model berichtenformulieren (LF 5001 en 5001B).

Het berichtenformulier heeft enige kleine niet-principiële wijzigingen ondergaan, waarvan de voornaamste zijn:

- de aanduiding „Origineel” is vervallen;
- een nieuw vakje „Zie” voor verwijzingen is opgenomen;
- „Opstellersletters en volgnummers” en „Classificatie” zijn van plaats verwisseld.

Einde van de Officiële Mededelingen van het Ministerie van Oorlog.

TEKENINGEN EN SCHETSEN

Wij verzoeken inzenders van artikelen tekeningen en schetsen niet tussen de tekst te tekenen, daar reproductie dan zeer bezwaarlijk of dikwijls niet mogelijk is. Men voege tekeningen en schetsen afzonderlijk bij in O.I. inkt op tekenpapier of calqueerpapier. Men houde er rekening mee, dat tekeningen en schetsen als regel bij reproductie worden verkleind tot ten hoogste kolom-breedte. Letters en cijfers moeten dus zo groot getekend worden, dat ze bij verkleining duidelijk leesbaar blijven. Daartoe moeten ze na verkleining nog ten minste 1 mm hoog zijn.

Alle inzendingen te richten aan de Redactie van De Militaire Spectator. Zwarteweg 1, Den Haag.

Het inrichten van een oord tot steunpunt

door A. W. F. VON BALLUSECK, *Ritmeester der Cavalerie*;
L. A. D. KRANENBURG, *Kapitein der Infanterie*;
S. POERBO DI POERO, *Kapitein der Infanterie*.

A. Inleiding.

De grote betekenis van oorden bij de verdediging is in de loop der eeuwen herhaaldelijk gebleken. In vele gevallen werden zij vroeger dan ook permanent ter verdediging ingericht (Naarden, enz.). Hoewel geleidelijk deze betekenis afnam, bleek toch in de Spaanse burgeroorlog en tijdens Wereldoorlog II dat zij nog van grote waarde voor de verdediger konden zijn. De gevechten om het Alcazar, Madrid, Warschau, Stalingrad, Sebastopol, Budapest, Ortona, enkele Franse kanaalhavens, Brest, Aken, steden en dorpen in West-Polen en Oost-Duitsland en nog vele andere, vormen voorbeelden van hardnekkige gevechten om oorden, waarbij de aanvaller werd gedwongen veel tijd en middelen te besteden om een oord te kunnen nemen en waarbij de verdediger in enkele gevallen, ondanks een aanvankelijke minderheid aan personeel en materieel, de aanval wist te weerstaan.

Anderzijds werden talloze oorden na korte strijd genomen, ook al had de verdediger de wil om stand te houden. Zo werden b.v. ondanks het uitdrukkelijk bevel van Hitler om overal stand te houden, talloze dorpen bestaande uit lemen of houten huizen in Rusland en de Hongaarse laagvlakte niet of slechts zwak verdedigd, terwijl uit steen opgebouwde steden in dezelfde streken lang als „Igel“-stellingen werden gehouden.

De vraag of een oord al of niet zal worden verdedigd is afhankelijk van *tactische en pionier-technische* factoren, welke hieronder in beschouwing worden genomen. Daarbij wordt uitgegaan van een oord van zodanige grootte, dat dit door een Bataljon Inf verdedigd kan worden.

B. Tactisch aspect.

1. Algemeen.

Het zou een verkeerde gedachtengang zijn te menen, dat de verdediging van een oord op andere grondslagen zou berusten dan de verdediging van een bepaald terrein. Het is slechts de toepassing van de grondslagen, die in oorden bijzondere problemen stelt, doch tevens bijzondere mogelijkheden schept.

Bij het ter verdediging voorbereiden van een bepaald gebied ontstaat bij de keuze van de stelling en in het bijzonder bij het bepalen van de voorste-lijns-steunpunten reeds dadelijk de vraag, of een eventueel aanwezig oord al dan niet in de verdediging moet worden genomen. De beslissing daaromtrent wordt beheerst door de volgende factoren:

- a. of het door zijn ligging tactische waarde bezit voor de vijand;
- b. of het oord zich door ligging en opbouw bijzonder voor de verdediging leent en de kracht van de stelling vergroot;

- c. of zich in het oord objecten bevinden die bepaald in eigen hand gehouden dienen te worden;
- d. of voldoende troepen en middelen beschikbaar zijn, daar voor de verdediging van een stad of oord veel troepen vereist zijn;
- e. of over voldoende voorbereidingstijd beschikt kan worden.

Indien het oord in de verdediging wordt opgenomen moet aan de volgende tactische eisen worden voldaan:

- a. de verdediging van het oord moet in verband gebracht worden met de nevenliggende steunpunten;
- b. het oord moet een afzonderlijk steunpunt vormen in dien zin, dat de vijand in het bijzonder zal trachten dit steunpunt te isoleren. Het moet de verdediging dus zelfstandig langdurig kunnen voeren.

2. De organisatie van de verdediging.

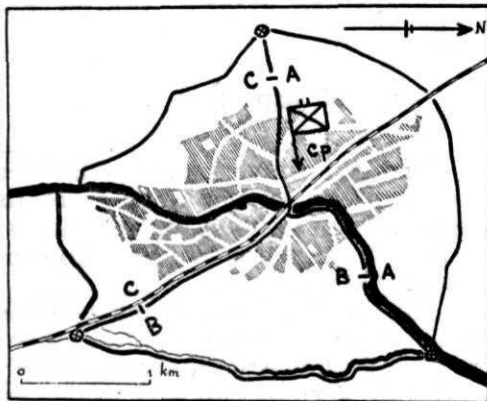
Hieronder zal worden besproken hoe de verdediging van een oord moet worden georganiseerd om te voldoen aan elk der grondslagen van de verdediging, t.w.:

- a. de verdediging moet offensief worden gevoerd;
- b. in de diepte gegroeperde steunpunten moeten naar alle zijden ter verdediging worden ingericht;
- c. het vuur der beschikbare wapenen moet zo geconcentreerd mogelijk worden gebruikt;
- d. alle opstellingen moeten zeer goed worden gemaskeerd;
- e. tegenaanvallen moeten zijn voorbereid;
- f. de verzorging der troepen moet worden verzekerd;
- g. de verbindingen dienen in het bijzonder te worden beveiligd.

ad a.

De verdediging in een oord wordt door de volgende factoren beïnvloed:

- (1) het zicht, zowel voor aanvallers als voor de verdediger, is beperkt;
- (2) de schootsvelden zijn smal en verminderen de uitwerking van vuurwapenen met directe richting;
- (3) de verbindingen worden belemmerd, want: radioverbindingen ondervinden hinder van gebouwen en telefoonverbindingen zijn kwetsbaar voor vallend puin;
- (4) er is meer dekking aanwezig voor troepen en wapenopstellingen;
- (5) hindernissen welke de aanvallende troepen en tanks in de beweging beperken, komen meer voor of zijn eenvoudiger te maken;
- (6) steun van LSK is moeilijk te bewerkstelligen.

Afb. 1 Het te verdedigen oord verdeeld in ciers-vakken, waarvan de grenzen langs gemakkelijk te onderkennen objecten, als stroompjes, wegen, spoorbanen e.d. lopen.

Het offensief optreden in een oord door de verdediger, wordt door het beperkte zicht begunstigd. De verdediger immers heeft het grote voordeel van de locale kennis. Het voor de aanvaller zo moeilijk te onderhouden verband kan op zeer effectieve wijze door kleine aanvallende ondernemingen op eenvoudige wijze worden verstoord, waardoor alleen reeds de vijand in zijn moreel kan worden beïnvloed.

Het is gewenst op lager niveau een reserve aan te houden aangezien:

- (1) de vijand meer gedecentraliseerd optreedt;
 - (2) kleinere reserves sneller kunnen worden verplaatst en ingezet.
- (Door de *Duitsers* werd op compagniesniveau, bij uitzondering zelfs bij het peloton een reserve aangehouden).

Daar niet elk huis in een oord ter verdediging ingericht en bezet kan worden, omdat in de eerste plaats niet ieder huis zich qua constructie voor de verdediging leent en in de tweede plaats daartoe nooit voldoende troepen beschikbaar zullen zijn, draagt de verdediging van een oord meer het karakter van een beweeglijke verdediging, waarbij door waarnemings- en veiligheidsdetachementen in en nabij de rand van het oord de nadering van de vijand tijdig wordt onderkend, het binnendringen binnen het oord door vuur zolang mogelijk wordt belemmerd, zodat tenslotte door juiste berichtgeving een juiste inzet der reserve mogelijk wordt gemaakt.

De verdediging zal zich dus concentreren op bepaalde gedeelten van het oord, waarin de belangrijkste objecten gelegen zijn, waarvan het van belang is dat zij beschermd worden, dan wel dat zij ter verdediging worden ingericht.

De grote gebouwen, welke zich het best tot de verdediging lenen, zullen de plaatsen zijn, van waar de offensieve verdediging wordt gevoerd, waar de reserves zich bevinden, voorraden worden opgeslagen, waar de gewonden worden verzameld. Voor de verdediging van belang zijnde openbare nutsbedrijven moeten als steunpunt worden ingericht, of, indien zij daarvoor niet geschikt zijn, door omliggende steunpunten zo lang mogelijk worden beschermd.

Meer nog dan bij de verdediging in open terrein behoren steunpunten in de diepte te worden gegroepeerd en zowel elk afzonderlijk als gezamenlijk naar *alle* zijden ter verdediging te worden ingericht.

ad b.

Het kiezen van de steunpunten in het oord zal moeilijk zijn. Steunpunt kan zijn een huizenblok of zelfs een enkel zich daartoe lenend huis. Volgens het Ned. voorschrift A 1526 kan aan een Bat Inf de verdediging van een gebied van 4 tot 8 huizenblokken breed en 3 tot 6 huizenblokken diep worden opgedragen. De zijde van een huizenblok wordt daarbij gesteld op 200-300 m.

Het stratenplan bepaalt in belangrijke mate de indeling van de steunpunten.

Een minimum schootsveld moet aanwezig zijn, dat wellicht door vernieling van huizen en opruiming zal moeten worden verkregen.

De buitengrens der steunpunten mag niet samenvallen met de buitenrand van het oord, daar dit te zeer het inschieten der artillerie vergemakkelijkt. Een zeer klein oord, of dorp, zal dan ook verdedigd wor-

den door een ring buiten het oord, met inbegrip van de buitenwijken. In het oord vindt men de reserve en de logistieke inrichtingen.

In een groter oord zullen de steunpunten geheel binnen het oord liggen, met beveiliging en waarneming aan de buitenzijde, waarvoor vooral de uitlopers (lintbebouwing) in aanmerking komen, welke het open tussenterrein beheersen.

De onderlinge steun van steunpunten is moeilijk te effectueren. Er moet dan ook steeds met infiltratie worden rekening gehouden; niet alleen des nachts. Door de algemene onoverzichtelijkheid, alsmede door puin, stof en perceelafscheidings zal dit *steeds* mogelijk zijn.

In verband hiermee is het van belang de aansluitingspunten tussen de onderdelen nauwkeurig vast te stellen, en hiervoor punten te kiezen, die steeds terug te vinden zijn, ongeacht de uitwerking van vuur of bombardement.

Een punt van groot belang vormt de vaak zeer ongunstige vorm van het *Nederlandse* dorp. Indien men nl. gedwongen zou zijn een langgerekt dijkdorp te verdedigen, zoals dit in de open poldergebieden en veenkolonien voorkomt, dan dient te worden gerealiseerd, dat men bij de toepassing der beginselen op bijzondere moeilijkheden stuit:

bij een aanval loodrecht op de lengte richting bieden zij onvoldoende diepte en is de opstelling en het gebruik van de reserve moeilijk, terwijl bij een aanval in de lengterichting de verdediging wel statisch over grote diepte kan worden gevoerd, doch, tenzij de reserve goed buiten het oord kan worden opgesteld, de tegenaanval meestal uit een ongunstige richting ingezet zal moeten worden.

ad c.

Het zeer onoverzichtelijke terrein biedt grotere mogelijkheden voor verrassende vuuropening en hinderlagen. De opstelling van de vuurwapens is evenals elders afhankelijk van de plaats waar vuur moet kunnen worden gebracht. In gebouwen opgestelde wapens kunnen in het algemeen moeilijker worden opgespoord en zijn vaak eenvoudiger tegen vuur te beschermen. Hun schootssector is echter vaak beperkter dan in het open veld, zodat ook opstellingen buiten gebouwen gekozen zullen moeten worden. Straten en wegen vormen de hoofdschootsrichtingen van automatische wapens, (brens, zw. mitrs.)

Wel kunnen hoog opgestelde wapens vaak dode ruimten in schootsvelden van laag opgestelde wapens onder vuur nemen en ook op grotere afstand vuren.

I.v.m. gewicht, grootte, bediening van de wapens, munitie en de hechtbaarheid van gebouwen komen in het algemeen slechts in aanmerking voor een hoge opstelling de lichtere wapens, sluipschutters en personeel uitgerust met handgranaten en werpmijnen (atk).

Het vuur van de ondersteunende wapenen is door de beperkte waarneming en de beperkte schootsvelden moeilijk te concentreren.

Deze concentratie moet worden bereikt door:

1. een goed werkend waarschuwingssysteem;
2. de voorbereiding van vele reserve- en verwisselstellingen waardoor het tijdig innemen van een voor een bepaalde dreiging meest gunstige opstelling wordt bereikt.

Meer dan bij de normale verdediging zullen de ondersteunende

wapens worden gedecentraliseerd, en onder bevel gesteld worden van lagere commandanten.

So bv. zw.mitr's tot in stuks verband.

Mrn van 8 tot in groepsverband.

Tanks zijn in de verdediging slechts in beperkte mate en aantal bruikbaar en slechts daar waar een gunstig schootsveld aanwezig is en zij goed in flanken en rug en zo mogelijk van boven gedekt zijn. De massa der tanks wordt beter achtergehouden in handen van de hogere Cc om op de flanken, buiten het oord offensief op te treden.

Uitgaande van een oord, dat door een Bat Inf wordt verdedigd, zal uitgaande van de Ned. oorlogsorganisatie ook geen art in het oord zijn opgesteld.

ad d.

De *maskering* van de gevechtsofstellingen in huizen is zeer eenvoudig; met eenvoudige hulpmiddelen heeft de vij van buiten af geen inzicht in het huis en de plaatsen der wapenopstellingen. Deze werkzaamheden moeten door het Bat zelf worden uitgevoerd.

Moelijker daarentegen zullen zijn:

maskering van opstellingen van zwaardere ost wapens, van voertuigen en verplaatsingen.

Deze maskeringswerkzaamheden zullen grotendeels door pioniers moeten worden verricht.

ad e.

De kracht van de verdediging in een oord ligt voor een zeer groot deel in de locale kennis, derhalve in het vermogen langs volkomen gedekte wegen de reserve op een plaats te brengen, van waaruit de tegenaanval onder de gunstigste omstandigheden kan worden gelanceerd.

Dit houdt in, dat deze nadering langs de gunstigste weg, d.i. zoveel mogelijk dóór de huizen wordt voorbereid.

Doorgangen door muren moeten worden gemaakt. De straten zijn in principe hoofdschotsrichtingen van automatische wapens; bij de nadering zal men er dan ook slechts bij noodzaak gebruik van maken, door oversteken of gedurende een zeer korte afstand te volgen.

De tegenaanvallen moeten niet alleen tegen in front binnen dringende vijand, doch ook tegen op de flanken of in de rug doorgedrongen vijand worden voorbereid.

ad f.

Indien besloten wordt een oord in de verdediging op te nemen, welk oord door troepen ter sterkte van ong. een Bat Inf verdedigd zal worden, moet aangenomen worden, dat de burgerbevolking tijdig is geëvacueerd. Het is noodzakelijk, dat in de steunpunten van Pels en Cien voorraden worden aangelegd, — deugdelijk beschermd tegen beschieting en bombardement en veilig voor waarneming, — welke in staat stellen een langdurige verdediging te voeren, ook na isolatie, daar op aanvoer niet mag worden gerekend.

Een bijzondere moeilijkheid vormt de watervoorziening. Men moet ervan uitgaan, dat de normale watervoorziening ofwel geheel ophoudt, doch zeker sterk verminderen zal in capaciteit, zodra de vijandelijk-

heden beginnen. Ook met het oog op onbruikbaarmaking van water door de vijand is het zaak zoveel mogelijk water op te slaan; ook reeds omdat water bezwaarlijk in voldoende hoeveelheden door vliegtuigen kan worden afgeworpen. Het water dient te worden opgeslagen in elk verdedigd huis, in vaten, badkuipen, enz. terwijl een strenge rantsoenering dient te worden ingesteld.

Op de Bat hp moet z.m. met gebruikmaking van civiele middelen een meer uitgebreide hulp aan gewonden kunnen worden verleend dan normaal, daar de evacuatie ten zeerste kan worden bemoeilijkt.

ad g.

Radioverbindingen zijn in een oord in het algemeen onbetrouwbaar. Telefoonverbindingen zijn voor art beschieting, luchtbombardement en instortend puin zeer kwetsbaar.

Telefoonverbindingen moeten dus, willen zij betrouwbaar zijn, drievoudig worden gelegd, langs verschillende wegen en ingegraven. Het beste verbindingsmiddel in deze omstandigheden blijft de ordonnans. Op elk niveau moeten dus ordonnansen worden aangehouden, die de voor hen in aanmerking komende co-posten langs verschillende routes bij dag en bij nacht moeten kunnen vinden.

CONCLUSIE: De verdediging in een oord biedt grote voordelen mits de troepen zeer speciaal hierin zijn geoefend en de nodige tijd en middelen beschikbaar zijn voor de technische voorbereiding.

C. Pionier-technisch aspect.

De pionierswerkzaamheden hebben in het algemeen ten doel de commandant in staat te stellen met minder troepen en wapens een groter terreingedeelte te verdedigen. Bij de verdediging van een oord stellen zij meer in het bijzonder de Cc in staat de structuur van het oord en de gebouwen daarin aan te wenden c.q. geschikt te maken voor de verdediging. De voorbereiding en de uitvoering van de veldversterking berust op dezelfde beginselen als in het vrije veld.

Door het meer gecompliceerde technische aspect zal echter aan technische verkenningen een belangrijker plaats moeten worden ingeruimd.

Indien het bataljon ondersteund wordt door pioniers, zal de Cc van het pionieronderdeel deze technische verkenningen coördineren en eventueel afzonderlijke patrouilles uitzenden.

Bij deze verkenning wordt vastgesteld:

1. de mogelijkheid tot verbetering van de reeds aanwezige:
 - a. eigen waarneming,
 - b. dekking tegen vijandelijke waarneming,
 - c. schootsvelden,
 - d. dekking tegen vuur (inclusief tegen brandstichtende middelen),
 - e. hindernissen voor de vijand,
 - f. verplaatsingsmogelijkheden van eigen middelen (optreden van de reserve, voor bevoorrading en evacuatie en ordonnansen),
 - g. watervoorziening.
2. Het daartoe benodigde materiaal, personeel, de werktuigen en de tijd.

3. De hoeveelheid en soort van het aanwezige of van elders aan te voeren materiaal.

Korthedshalve wordt hier verwezen naar Voorschrift 1546, dat een opsomming geeft van de punten waarop bij de verkenning van gebouwen dient te worden gelet.

Bij de *verdediging van Nederlandse oorden* dient wel bedacht te worden, dat baksteen door de meeste lichte infanterie vuurwapens wordt doorboord; terwijl de bakstenen revolutiebouw van na de beide wereldoorlogen veel minder hecht is dan de constructie van oude bakstenen gebouwen, bestemd om eeuwen te trotseren, zulks in tegenstelling tot de moderne, welke nauwkeurig berekend zijn voor normaal gebruik gedurende slechts enkele decennia.

Ook de *bouwtrant in Nederland*, o.a. gekenmerkt door vele grote vensters en deuren, is veel fragieler dan bv. in andere delen van Europa, waar weinig en dan nog kleine openingen worden aangebracht. Bovendien treft men daar meestal gemetselde gewelven aan, zowel boven als onder de grond, in tegenstelling tot de bij ons meer gebruikelijke uiterst brandbare houten vloeren en zolders.

Terwijl in sommige buitenlandse steden nog dekking en bewegingsmogelijkheid wordt gevonden in riolen en tunnels, zal men in Nederland slechts de beschikking kunnen hebben over kelders en souterrains, welke, wederom in tegenstelling tot vele oorden buiten de grenzen, zich minder vaak onder het gehele gebouw uitstrekken, zodat de verbinding tussen kelders van belendende percelen in Nederland vaak meer werk en tijd zal vorderen. Dit nog afgezien van de bij ons over het algemeen zwakkere kelder-plafonds.

Uit een en ander moge blijken dat Nederlandse oorden vaak onhoudbaar zullen zijn i.v.m. hun grote brandbaarheid, (brand van Rotterdam in 1940 veroorzaakt door een zeer licht en kort bombardement. De brand in Wageningen veroorzaakt door enkele afdelingsconcentraties VA en bv. Vlissingen 1944) tenzij zeer uitgebreide pionier technische voorzorgen worden genomen, zoals verwijdering van brandbare materialen, vervanging of onbrandbaarmaking daarvan, met de daaruit voortvloeiende technische voorzieningen, blusmiddelen e.d.

Vooraf fabrieken, stations, overheidsgebouwen, kerken, kastelen of oude vestingwerken zullen vaak geschikt blijken.

Bovendien zullen in Nederlandse oorden de werkzaamheden ter vergroting van dekking en verplaatsingsmogelijkheid vaak omvangrijker zijn dan in de meeste van de hiervoor aangehaalde voorbeelden nodig was.

Soms kunnen door overleg met personeel van plaatselijke openbare of particuliere instellingen of bedrijven, vaak in korte tijd volledige gegevens worden verkregen. O.a.:

1. Kadastrale kaarten, plattegronden van het oord of afzonderlijke objecten.
2. Outillage, capaciteit e.d. van plaatselijke bedrijven en diensten, en de mogelijkheid van hun inschakeling bij de voorbereiding van de verdediging (electr., gas, water, (wegen)-bouwbedrijven, constructiewerkplaatsen, brandweer, luchtbescherming e.d.).
3. Materiaalvoorraden.
4. Inschakeling burger werkkrachten.

Nadat aldus de nodige gegevens zijn verzameld stelt de Cc een *werkplan vast*, dat wordt opgemaakt door de commandant van het onder zijn bevel staande of hem steunende pionieronderdeel.

Dit plan omvat *de uit te voeren werken, hun prioriteit, welke troepen met de uitvoering worden belast en de materiaal voorziening.*

Deze werkzaamheden kunnen betreffen:

1. *Het beperken van de vijandelijke waarneming.*

- a. Maskering van alle werken ook tijdens de uitvoering.
- b. Aanleg van schijnwerken.
- c. (Voorbereiding van) vernieling, hetzij door springlading of brand, van hoge punten welke de vijand waarneming kunnen bieden indien zij in diens handen zouden vallen.
- d. Eventueel het gebruik van waarnemingspunten door de vijand belemmeren door toepassing van „booby traps”.

2. *Het bevorderen van de eigen waarneming.*

- a. Inrichten van goed gemaskeerde en z.m. scherfvrije waarnemingsposten.
- b. Voorzieningen ter verkleining van de mogelijkheid dat de reeds gebrekkige eigen waarneming door stof wordt beperkt, kunnen slechts bestaan uit het nathouden van gebouwen. In niet bezette gebouwen kan dit het best gebeuren door gaten te kappen in daken, zodat bij regen deze gebouwen doornat worden. In bezette gebouwen kan dan bovendien nog regelmatig water gesprenkeld en gespreoid worden. Veel resultaat moet er niet van worden verwacht, en bovendien kost het veel, vaak schaars, water.

3. *Het opruimen van schootsvelden.*

- a. Aan de randen van het oord zullen deze veel overeenkomst vertonen met die in het vrije veld.
- b. In het oord zelf is de mogelijkheid tot schootsveld opruiming beperkt, tenzij men zeer veel tijd en middelen heeft. Dan kan men zoals de Duitsers b.v. in 's-Gravenhage gehele stadswijken slopen en parken rooien. De omvang van de daarbij optredende pionierproblemen spreken voor zichzelf.
- c. In de meeste gevallen zal men zich moeten beperken tot opruimingen van geringere omvang in en om de verdedigde objecten: nl. daar waar met betrekkelijk weinig moeite reeds een behoorlijk resultaat kan worden verkregen. B.v. in terreinen voor en achter gebouwen, langs de vijandelijke naderingswegen en voor steun aan neven-steunpunten, zowel in als voor de stelling. Desnoods kan daartoe een enkel gebouw moeten worden opgeruimd.

4. *Het verbeteren van de dekking.*

- a. Deze omvat dus zowel de vergroting van de weerstand tegen projectielen, scherven en springstoffen, als de vermindering van de brandbaarheid, zowel van de opstelling zelf als van de omgeving daarvan.
- b. Indien veel tijd en middelen ter beschikking staan kan het oord door de bouw van kazematten worden herschapen in een permanent ter verdediging ingerichte stelling. (De Duitse maatregelen ter versterking

van de steden in de Atlantic Wall). Meestal zal men zich moeten beperken en reeds bestaande redelijke dekkingen verder verbeteren.

c. Mits andere omstandigheden zich hier niet tegen verzetten, is de meest radicale oplossing voor de vermindering van het brandgevaar, de daarvoor in aanmerking komende objecten te voren in brand te steken en ze eerst daarna ter verdediging in te richten.

d. Is dit niet mogelijk, dan kan naast verwijdering van brandbare inventaris en delen van het gebouw, het overige brandbare materiaal hetzij bedekt met b.v. zand, of bespoten worden met daarvoor geschikte brandwerende chemicaliën.

e. De voorziening van blusmateriaal, waarbij de watervoorziening vaak zeer moeilijk is, moet met andere maatregelen, grondig worden voorbereid.

f. Zie voorts Voorschrift 1546. Hierbij wordt opgemerkt dat door beschieting of bombardement van een onbrandbaar oord, de dekking toeneemt, mits de kelders sterk genoeg zijn om het vallende puin te dragen.

5. *Het beperken van vijandelijke naderingsmogelijkheden en beweeglijkheid.*

a. De aanleg en het tactisch gebruik van hindernissen en vernielingen berusten op dezelfde beginselen als in het vrije veld.

b. *Graven van tankgrachten*, c.q. door verdieping, verbreding of steiler maken van oevers van bestaande kanalen, havens, grachten, beken, e.d.

c. *Aanleggen van mijnenvelden t.v.* Het leggen van mijnen in straten, binnenplaatsen, fragiele gebouwen enz., vereist i.v.m. de verharding vaak speciaal gereedschap (houwelen, compressors). De camouflage is echter over het algemeen eenvoudig. Uiteraard worden doorgangen voor eigen patrouilles gelaten.

d. *Ontwerpen van barricaden.* Deze zijn vrij eenvoudig aan te brengen (straatstenen, puin, beladen voertuigen, stalen binten of rails zijn meestal voldoende aanwezig) c.q. kunnen zij worden voorzien van mijnen. Bij voorkeur wordt geen brandbaar materiaal gebruikt. Barricaden hebben het nadeel eigen schootsvelden te beperken, terwijl zij tegenwoordig snel worden weggeschoten, of met tankdozers worden weggedrukt.

e. *Het graven van goed gemaskeerde brede, diepe valkuilen*, voorzien van mijnen, kunnen met het huidige ter beschikking staande materieel vrij snel worden gegraven. Trouwens ook met burgerwerkkrachten kunnen ze snel worden gereedgemaakt. De uitgegraven grond kan verder worden gebruikt voor versterking van naburige opstellingen. Valkuilen beperken het eigen schootsveld niet.

f. *Het aanbrengen van kraters d.m.v. grondmijnen.* Deze kunnen op het laatste moment worden gesteld. Hun waarde als tankhindernis is zeer betrekkelijk, ze kosten veel springstof en geven dekking aan infanterie.

g. *Het voorbereiden van branden.* Zij zijn sterk afhankelijk van de windrichting, belemmeren voorts de eigen waarneming en na de brand geven de ruïnes meer dekking. Zij kunnen vaak een tweesnijdend zwaard zijn o.a. door het overslaan van de brand naar eigen zijde.

h. *Voorbereidingen tot het laten springen van gebouwen op het moment dat de vijand zich daar gereedstelt.* Veel springstof is hiertoe nodig en de controle is vaak zeer gebrekkig.

i. Vooral de hindernissen ad d, e, f, g, h, komen in aanmerking om te worden gesteld in accessen van een aaneengesloten tankhindernis.

j. *Vernieling van installaties van belang v. d. vijand.* B.v. openbare nutsbedrijven, als, water-, gas- en electriciteitsvoorziening, telefoon, fabrieken, werkplaatsen, voorraden, spoorwegen, bruggen e.d. kunnen ter vernieling worden voorbereid, doch de invloed daarvan zal in de meeste gevallen eerst op de lange duur merkbaar worden.

k. *Tt mijnen.* Deze worden in grotere hoeveelheden gebruikt dan in het vrije veld, omdat het gevecht in oorden primair een gevecht van troepen te voet is. Behalve door het toebrengen van verliezen en opleggen van vertraging werken zij vaak fnuikend op het moreel, vooral indien zij worden toegepast in de vorm van „booby-traps”. En een van de belangrijkste wapens in het gevecht om oorden is juist het moreel. Zij worden dan aangebracht in niet door eigen troepen gebruikte terreinen en gebouwen, waarlangs de vijand kan naderen. Vanzelfsprekend worden doorgangen gelaten voor eigen patrouilles.

C.g. kunnen „booby-traps” worden voorbereid in bezette gebouwen welke bij ontruiming door eigen troepen worden scherp gesteld.

6. *Het verbeteren van eigen verbindingswegen.*

Omdat in Nederland geen gebruik gemaakt zal kunnen worden van bestaande ondergrondse wegen op een zelfde schaal als soms in het buitenland, omvatten deze meer werk. De aanleg van verbindingssloopgraven en openingen door tussenmuren wordt gebaseerd op een plan waarin zijn opgenomen de wegen voor ordonnansen, lijnploegen, versterking, aflossing, bevoorrading en evacuatie, alsmede de wegen voor de tegenaanvalstroepen. Vooral de maatregelen voor mobiel optredende tanks zullen vaak zeer omvangrijk zijn en derhalve meestal achterwege moeten blijven. Vanzelfsprekend zullen de pioniers **eveneens** moeten zorgdragen voor de nodige verkeersborden.

7. *De watervoorziening.*

Deze werd reeds hiervoor aangeroerd en omvat naast waterpunten tevens gedecentraliseerde opslag en distributie, waarbij de voorziening van water voor drink- en kookdoeleinden primair is t.o.v. bluswater.

De prioriteit der werkzaamheden. Deze zal van geval tot geval verschillen. Afhankelijk van de gesteldheid van het oord, de beschikbare tijd, het aantal werkkrachten en hun geschooldheid, de beschikbare materialen en gereedschappen. In het beginsel komt deze overeen met die in het vrije veld, met dien verstande dat in Nederland de nadruk gelegd moet worden op het bezweren van het brandgevaar.

De materiaalvoorziening. Deze wijkt in zoverre af van die bij de stellingbouw in het vrije veld, dat geput kan worden uit plaatselijk aanwezig materiaal. Wel zullen springmiddelen, mijnen, zandzakken en gereedschap moeten worden verstrekt. Voor een goede materieelvoorziening is nodig, dat de tijdens de reeds genoemde technische verkenningen vastgestelde plaatselijke voorraden, volgens een bepaald plan aan de onderdelen ter beschikking worden gesteld. (Soort, hoeveelheid, prioriteit, wijze van uitgifte en doel waartoe te gebruiken).

De uitvoering. Op grond van het werkplan worden tenslotte in de *werkstaat* vastgesteld: de te verrichten werkzaamheden, hun prioriteit,

de verdeling van personeel en middelen, werktijden in uren per werkploeg, rekening houdend met beveiliging, rust e.d.

Het grootste deel der pionier-werkzaamheden zal door de betreffende onderdelen zelf moeten worden uitgevoerd. Zonodig zullen de pioniers behulpzaam zijn bij te voren aan de troepen te geven opleiding in veldversterkingskunst in oorden, omdat deze tijdens de eerste opleiding van de man meestal zeer summier wordt gegeven.

Behalve specifieke pioniertaken als bv. verdedigende en tactische mijnenvelden, „booby-traps”, omvangrijke vernielingen en opruimingen, tankhindernissen, speciale maskeringswerken tegen luchtwaarneming (verbetering van) beton, constructies, aanleg en onderhoud van verbindingswegen, inrichting van waarnemingsposten, schuilplaatsen voor commando-organen en logistieke installaties, waterpunten, zullen ook bij een goed opgeleide troep de pioniers in grotere mate dan in het vrije veld hulp moeten verlenen, zowel met hun zwaarder materieel als met hun grotere specialistische kennis. O.a. bij het gaten boren in verharde wegen enz., voor mijnenvelden, het maken van grotere doorgangen door zwaardere muren, het onderzoeken, gereedmaken en regelen van het gebruik van bestaande ondergrondse leidingen en in het algemeen die werken waarbij zwaardere, meer gecompliceerde technische werktuigen nodig zijn.

Tijdens de voorbereiding dienen pionier-onderdelen centraal te worden ingezet. Ook tijdens het gevecht moet tegen versnippering worden gewaakt. Vaak zal er echter niet aan kunnen worden ontkomen om kleine detachementen onder bevel te stellen van de commandanten die tegenaanvallen moeten uitvoeren.

Conclusie. Evenals bij elke verdediging is de voorbereiding van de verdediging van een oord nooit gereed.

Steeds kan door verdere versterkingskunstige maatregelen de kracht worden vergroot.

De werkzaamheden t.b.v. de camouflage kunnen eenvoudiger zijn dan die in open veld. De overige werken zullen wel is waar minder aanvoer van materialen vergen, doch een verdergaande verkenning, planning, technische vaardigheid en improvisatie zullen nodig zijn, terwijl ook de inrichting als geheel meer tijd kan kosten dan in het vrije veld.

De taak van de pioniers is bij de verdediging van een oord zo mogelijk nog belangrijker dan in het vrije veld. Bij onvoldoende pioniertech-nische voorbereiding, hetzij door gebrek aan tijd, middelen of anderszins, biedt de verdediging in een oord minder kans op succes, dan in het open veld.

The future of armor is limited only by the ingenuity of American industry and the resourcefulness of the officers and enlisted men who belong to armored units. To those qualities there are no limits — nor are there to the future of armor.

Generaal Devers.

Een logistieke vaste order voor een Regiment Infanterie

vastgesteld op grond van de ervaring van de 31 RGgr bij oefeningen MARS, COUNTERTHRUST, JUPITER en HERFST, door Kapitein J. SLEURINK, S4-31RGgr.

Deze vaste order is een voorbeeld uit de praktijk en niet als algemeen model bedoeld. De inhoud van een vaste order wordt immers voor een belangrijk deel bepaald door de aanwijzingen in de vaste orders van het naast hogere niveau (divisie).

In deze vaste order komen vele bepalingen voor, die onder normale omstandigheden niet in een vaste order, doch in officieel vastgestelde reglementen en voorschriften thuis behoren. Zolang deze nog niet officieel zijn vastgesteld en uitgegeven, verdient het voor de eenheid van opvatting en uitvoering bij een bepaald onderdeel aanbeveling de daarvoor in aanmerking komende onderwerpen in de vaste orders op te nemen.

Naar gelang dus in de toekomst meer reglementen (Velddienst, Laden en Lossen enz.) beschikbaar komen, kan onderstaande logistieke vaste order aanzienlijk worden bekort. Dan verdient het m.i. aanbeveling de vaste orders van S4 en S1 te combineren tot een „administratieve vaste order”. Indien deze samenvoeging thans zou geschieden is de kans groot, dat deze administratieve vaste order uitgroeit tot een lijvig en onoverzichtelijk boekwerk.

DIENSTGEHEIM

... REGIMENT INFANTERIE LOGISTIEKE VASTE ORDER NO. 1.

Datum van ingang

- Inhoud: A ALGEMEEN
B BEVOORRADING
C ONDERHOUD
D GENEESKUNDIGE VERZORGING
E VERVOER
F VERKEERSREGELING

A Algemeen

1. Indien niet anders wordt bepaald gelden onder alle operationele omstandigheden en bij oefeningen naast de officiële voorschriften de bepalingen en aanwijzingen zoals bij deze Logistieke Vaste Order No. 1 vastgesteld.

2. De onderdelen stellen overeenkomstige vaste orders samen, rekening houdende met de door mij gegeven aanwijzingen.

3. Indien een RGgr wordt samengesteld, waarvan .. RI deel uitmaakt blijven, de (divisie)onderdelen die aan . RI worden toegevoegd voor hun logistieke ondersteuning rechtstreeks aangewezen op de logis-

tieke inrichtingen van de Divisie en vallen dus niet terug op de Vzg Cie van het Regt.

4. Indien onderdelen van een Bat of Cie behorende tot ons Regt worden toegevoegd aan een ander onderdeel van ons Regt blijft het „moederonderdeel” steeds belast met de logistieke verzorging van deze toegevoegde onderdelen.

Indien de toevoeging voor langere tijd plaats vindt zal de logistieke verzorging van de toegevoegde onderdelen geschieden door de onderdelen waaraan deze kleinere onderdelen zijn toegevoegd. Dit laatste zal als afwijking van de algemene regel in voorkomend geval steeds in de orders bekend worden gemaakt.

B Bevoorrading

1. Alle Regts vdpln worden normaal ingericht in het Regts treinengebied. (Vzg Cie).

In orders en bevelen zal in dit geval ter aanduiding van de plaats van deze vdpln worden volstaan met het aangeven van de locatie van de Vzg Cie. C-Vzg Cie draagt zorg voor de aanduiding van de vdpln kl I t/m IV en vzpl OB goederen en buit in het Regts treinengebied.

De Mun Off zorgt voor de aanduiding van de kl V vdpl.

2. Klasse I.

Aanvragen voor kl I goederen geschieden door de zorg van de Regts S4 voor het gehele Regt gezamenlijk op basis van de door de onderdelen bij de Regts S1 ingediende sterkte-rapporten en eventueel te verwachten aanvullingen. Wanneer de ondercommandanten speciale wensen hebben t.a.v. de soort der te verstrekken rantsoenen moet dit zo spoedig mogelijk aan de Regts S4 worden gemeld.

Tijdens acties zal ten behoeve van zieken en gewonden aan de GnK Cie steeds voor 20 man extra worden verstrekt.

Openstelling kl I vdpl dagelijks van 0200 tot 0300, indien de keukens niet in het Regts treinengebied zijn geconcentreerd.

Opgave van het dagelijks verbruik van kl I goederen geschiedt in het onderdeel rapport van de ondercommandanten.

Als reserve aan lm moet steeds aanwezig zijn:

- a. één noodrantsoen uitgereikt aan de man;
- b. één reserverantsoen voor het gehele Regt op de lm voertuigen van de Vzg Cie.

Indien deze lm voorraad in noodgevallen geheel of gedeeltelijk wordt verbruikt moet het ontbrekende onmiddellijk ter aanvulling worden aangevraagd. Hierbij moeten de redenen worden opgegeven waarom verbruik van deze rantsoenen heeft plaats gehad.

Emballage, zoals kisten, manden en zakken moeten steeds onmiddellijk na gebruik weer worden ingeleverd.

Indien een waterpunt wordt aangewezen is het verboden op andere wijze water voor consumptie of bereiding van maaltijden te betrekken.

3. Klasse II en IV.

Aanvragen voor kl II en IV goederen geschieden incidenteel naar behoefte.

Verstrekking van deze goederen vindt normaal steeds plaats gelijktijdig

met verstrekking en openstelling op de kl I vdpl, zodra de aangevraagde artikelen ter beschikking zijn gekomen.

Voor stellingmateriaal zal zoveel mogelijk onderdeelverstrekking plaats vinden.

Opgave van verloren gegane, verbruikte of in reparatie zijnde kl II en IV goederen geschiedt wekelijks in het onderdeel rapport van iedere Dinsdag. (Zondag 2400 tot Zondag 2400).

Dagelijks moet in het onderdeel rapport worden opgegeven t.a.v.

- a. geschut en mortieren,
- b. tanks en motorvoertuigen,
- c. belangrijk verbindingsmaterieel.

De aantallen welke (1) aanwezig, (2) bruikbaar en (3) in reparatie zijn.

4. *Klasse III.*

Aanvragen voor kl III goederen geschieden door de zorg van de Regts S4 voor het gehele Regt gezamenlijk op grond van de te verwachten verplaatsingen.

Openstelling kl III vdpl dagelijks op dezelfde tijden als kl I vdpl. (0200 tot 0300).

Alleen voor noodgevallen is deze vdpl gedurende de gehele dag open.

Opgave van het verbruik van BOS producten geschiedt dagelijks in het onderdeel rapport.

Bij de BOS-aanvulling zal steeds het systeem van „vol tegen leeg” worden gevolgd.

De organiek bij een voertuig behorende benzineblikken moeten te allen tijde zoveel mogelijk gevuld worden gehouden. (2 blikken per $\frac{3}{4}$ ton of zwaarder voertuig en 1 blik per $\frac{1}{4}$ tonner).

Het is verboden benzineblikken te gebruiken voor andere doeleinden zoals b.v. opslag van water, petroleum, enz.

5. *Klasse V.*

Aanvulling van de uit de „organieke hoeveelheid” verbruikte kl V goederen geschiedt direct na verbruik op de Regts vdpl kl V.

Opgave van verbruikte kl V goederen geschiedt dagelijks in het onderdeel rapport.

De commandant van een Regts mun convoi meldt op de terugweg van de Leger avpl mun eventuele bijzonderheden rechtstreeks aan de Div Mun Off (DMK).

6. *OB goederen en Buit.*

OB goederen en buit worden afgevoerd met terugkerende voertuigen naar het Regts treinen gebied. Hiervan vindt dagelijks opgave plaats in het onderdeel rapport. Omvangrijke vij voorraden, welke niet kunnen worden afgevoerd, moeten worden gerapporteerd met vermelding van kaartcoördinaten, aard en omvang der voorraden.

Bijzondere of onbekende vij wapens en uitrusting worden ter beschikking gesteld van de S2 en verder via S2-kanalen achterwaarts afgevoerd.

Vij voertuigen mogen slechts met mijn toestemming worden gebruikt om tekorten in het eigen organieke vervoer aan te vullen.

Vij wapens en kleding mogen in het geheel niet worden gebruikt.

C **Onderhoud**

1. Reparaties aan TDgoederen moeten worden aangeboden aan de

mov onderhoudsgr in het Regts treinengebied. Verstrekking van reserveonderdelen vindt ook hier plaats. Rechtstreeks contact met de Div TD Cie is verboden.

Reparaties aan Vbd Dnst materieel worden aangeboden door tussenkomst van de Regts Vbd Off.

2. De Regts MTO houdt langs de wegen en bij het onderdeel regelmatig inspecties en steekproeven ter contrôle van het onderhoud der movn. Van deze contrôles worden rapporten aan mij toegezonden.

D Geneeskundige verzorging

1. Indeling van gnk personeel van de Gnk Cie bij de andere onderdelen van het Regt zal steeds op de volgende wijze geschieden:

1 Gnk Pel bij ... Inf Bat,

2 Gnk Pel bij ... Inf Bat,

3 Gnk Pel bij ... Inf Bat.

Bij de zelfstandige Cien van het Regt moeten steeds dezelfde gewondenverzorgers worden ingedeeld.

2. Gnk materieel wordt aangevraagd door tussenkomst van de Bats en Regts artsen. Tijdens het gevecht geschiedt de bevoorrading via de evacuatie-kanalen van de GnkDnst. Niet in gevecht zijnde vindt de bevoorrading plaats via het Regts treinengebied.

3. Nieuwe locaties van de Bhpn worden onmiddellijk gerapporteerd aan de Regts arts.

E Vervoer

1. Treinvervoer.

De voor het vervoer per trein aangewezen treincommandant zendt na ontvangst van de bevelen een officier naar het inlaadstation, die alle voorbereidingen treft voor een vlot verloop van het inladen. Zulks in overleg met de stationschef (stationscommandant). Indien mogelijk geschiedt dit ook t.a.v. het uitlaadstation.

De treincommandant wijst voor iedere wagon een wagoncommandant aan, die verantwoordelijk is voor de orde en tucht tijdens de reis. In iedere coupé wordt door de wagoncommandant een coupécommandant aangewezen.

Namen der onderdelen mogen niet voluit op de treeplanken of zijwanden worden vermeld.

Voertuigen die per trein worden vervoerd moeten tegen verschuiving in lengte- en dwarsrichting worden verzekerd met behulp van kettingen, touwen en wiggen. De remmen worden vastgezet en de voertuigen in de laagste versnelling geplaatst.

2. Autovervoer.

Onderstaande bepalingen gelden indien 10 of meer movn in convoi rijden.

Bij gemotoriseerd vervoer bestaat een *marscolonne* uit twee of meer *marsseries*, die elk weer uit twee of meer *marseenheden* bestaan. Een marseenheid bestaat uit max. 25 movn.

Indien niet anders wordt bepaald:

afstand tussen de series 10 minuten,

afstand tussen de eenheden 2 minuten,

afstand in meters tussen de voertuigen *twee* maal de km/uur snelheid. Minimum 50 m (ook bij halthouden), bij duisternis minimum 25 m.

Alle movn moeten links vóór en links achter worden voorzien van witte letters, hoog 10 cm, op een oranje veld.

Tir en Ost Cien der Bats letters volgens oorlogsorganisatie.

St Cien ... Inf Bat, ... Inf Bat en ... Inf Bat respectievelijk AD, EH en IM.

Zw Mr Cie, Zw Mitr Cie, Cie 8 tp, Vzg Cie, GnK Cie en Regts St Cie respectievelijk N, O, P, R, S en AS.

Het eerste voertuig van iedere marseenheid voert een blauw vlag, het laatste voertuig van iedere marseenheid is voorzien van een groene vlag. In ieder voertuig moet een gele vlag aanwezig zijn, die onmiddellijk op het voertuig moet worden geplaatst indien het voertuig uitvalt. Deze vlag moet waarneembaar zijn voor achterop rijdende voertuigen en colonnes als waarschuwing, dat dit voertuig niet het laatste is van eventueel voorgaande colonnes. Aan de staart van iedere marseenheid verplaatst zich de officier-opsluiter. Deze officier houdt speciaal toezicht op een goede marstucht en bepaalt wat met uitgevallen voertuigen zal geschieden.

Wanneer snelle reparatie ter plaatse niet mogelijk is moet het uitgevallen voertuig in eerste instantie worden gesleept door een voertuig van het eigen onderdeel.

Hiertoe moeten aan de staart van iedere marseenheid enkele voertuigen rijden, welke geschikt zijn voor reserve- en sleepvoertuig.

Maximum vervoerscapaciteit (chauffeurs en PSU inbegrepen):

truck	¼ ton	3 man,
truck	¾ ton	9 man,
truck	3 ton (DAF)	17 man,
truck	2½—3 ton	3 man,

3. Voorbereidingen moeten worden getroffen zodat alle movn op mijn bevel binnen 20 minuten ter plaatse kunnen worden ontladen en onderdeelsgewijze verzameld.

F Verkeersregeling

1. Het passeren van rijdende colonnes is verboden, uitgezonderd voor:

- motorrijwielen,
- jeeps (niet in convooi rijdend),
- ambulanceauto's (niet in convooi rijdend),
- bergingsvoertuigen (niet in convooi rijdend),
- personenauto's (niet in convooi rijdend).

2. Indien een colonne halt houdt mag niemand de voertuigen verlaten zonder toestemming van de colonnecommandant.

Wanneer deze toestemming wordt gegeven mag niemand zich links van de voertuigen ophouden, uitgezonderd de chauffeurs van het voorste en achterste voertuig. Deze stellen zich links van de weg op en treden gedurende het halthouden op als verkeersregelaars.

3. Ondercommandanten zijn verantwoordelijk, dat de plaats van hun cp wordt aangeduid met aanwijsborden vanaf de haw of as van beweging. Deze borden moeten zijn uitgevoerd in wit op oranje, terwijl de tekens

uit het voorschrift 1565 - 1, 2e druk moeten worden gebruikt. Bij duisternis moeten de borden worden verlicht.

4. De plaats waar berichten moeten worden afgegeven moeten bovendien bij duisternis met wit lint worden gemarkeerd. Dit lint moet bij daglicht steeds weer onmiddellijk worden verwijderd.

De C - . . RI, de Kolonel

.....

Ochtendgymnastiek en vrijwillige sportbeoefening in de strijdkrachten

door A. WOLTING, *Kapitein der Infanterie,*
werkz. Bur. Opln. IGDKL.

Naar aanleiding van het digest „Het leger en de lichamelijke opvoeding” in De Militaire Spectator van Juli 1952 van een artikel in de Allg. Schweizerische Mil. Zeitschrift en de huidige moeilijkheden daarmee in deze „technocratische” tijd, meen ik, dat **ochtendgymnastiek** een reële mogelijkheid biedt tot oplossing daarvan en óók **vrijwillige sportbeoefening** in de avonduren.

Wegens de grote hoeveelheid oefenstof is het veelal niet mogelijk het aantal uren Lichamelijke Oefening (LO) uit te breiden. De verkorting van de sportinstructeurscursus aan de School Mil Lich Opvoeding in Hooghalen tot 4 maanden maakt het mogelijk, dat over niet al te lange tijd iedere compagnie (eskadron, batterij) zijn eigen sportinstructeur heeft. Dat is van belang, omdat men ochtendgymnastiek compagniegewijs moet uitvoeren, c.q. per halve compagnie. Dit betekent een extra belasting van het vaak al weinige kader, hoewel ook hiervoor een oplossing te vinden is. Onder de dienstplichtigen (kader of manschappen) bevinden zich vaak wel één of meer onderwijzers, die op deskundige wijze de ochtendgymnastiek kunnen geven, die groten-deels bestaat uit loopoefeningen en oefeningen op de plaats.

De volgende gang van zaken voldeed in de praktijk het best:

Vijf minuten na de reveille staat de gehele compagnie in sporttenue vóór de bedden en wordt meteen ochtendappèl gehouden. Achtereenvolgens marcheren de pelotons (kamergewijs) af in een matige looppas onder leiding van één der pelotonssergeanten. Buiten wordt het commando meteen overgenomen door de sportinstructeur om door oefeningen kou vatten te voorkomen.

De officieren en het kader, dat buiten de kazerne woont, verplichte men om éénmaal per week of 14 dagen aan de ochtendgymnastiek deel te nemen. Dan is, bij vervulling per toerbeurt, steeds goed toezicht aanwezig. Het kader, dat in de kazerne overnacht, dient te zorgen dat door roulering steeds één kaderlid per peloton aanwezig is.

Deze ochtendgymnastiek duurt 20 minuten, waarbij na een geleidelijke opvoering van de oefenstof, na 15 minuten de zwaarte steeds minder wordt, zodat de militairen niet vermoeid de dag beginnen. De praktijk heeft bewezen, dat een redelijke ochtendgymnastiek de troep levendiger maakt en dat is hard nodig voor onze soldaten. Bovendien is het zowel voor de Commandant als voor de compagnie een zeer goede discipline-oefening deze ochtendgymnastiek steeds goed te doen verlopen.

Mede gezien de huidige politiek-strategische situatie is het belangrijk, dat deze dagelijkse oefeningen er toe bijdragen dat de gehardheid wordt opgevoerd. Indien men 's winters niet de beschikking heeft over een goede afgesloten exercitieloods is het noodzakelijk dat trainingspakken aan de troep worden verstrekt.

Deze ochtendgymnastiek is vooral van belang voor onderdelen met veel zittende lessen. Alleen bij een gehele dag uitrukken late men deze sport achterwege, omdat de „morgenvoorbereiding” van een flinke uitrukoefening meestal de gehele tijd vraagt gelegen tussen reveille en werkappèl.

De vrijwillige sportbeoefening in de avonduren moet populair gemaakt worden door de sportinstructeurs, terwijl de korpscommandanten naast het beschikbaar stellen van de gymnastieklokalen en -velden ook hiervoor prijzen en premiën beschikbaar moeten stellen uit de daarvoor toegevoerde gelden. Verder is het een lacune in de militaire sportopvoeding, dat naar mijn weten geen enkel lesuur wordt uitgetrokken voor een lezing door een daarvoor geschikt sportinstructeur over de betekenis van individuele sport en teamsport. Ook het vertonen van een suggestieve sportfilm met toelichting heeft zijn waarde. Deze lessen zouden eventueel ondergebracht kunnen worden in een algemene militaire vorming gedurende de avonduren.

De vrijwillige sportbeoefening heeft het nadeel, dat juist degenen, die deze het hardst nodig hebben, er niet aan meedoen. Maar de voordelen van een verdere opvoering van het algemene sportieve peil wegen ruimschoots hier tegen op.

De sportbeoefening van officieren en onderofficieren, werkzaam op staven e.d. kan het best opgevoerd worden door aanmoediging tot het behalen van sportdiploma's (HLO en MLV) en door het laten meedoen met de ochtendgymnastiek van de compagnieën in het garnizoen. De MGD arts ware in te schakelen voor het verlenen van vrijstellingen.

More than any other institution, the Army is in the business of people.

Generaal Omar Bradley.

Het bataljon infanterie

Dit artikel van de Commandant der Belgische Infanterie School in het Belgische tijdschrift voor militaire documentatie, Juni 1952, is geheel op de Amerikaanse organisatie gebaseerd. Het geeft een duidelijk overzicht van de samenstelling van het Bataljon en de taak daarvan bij aanval en verdediging, zonder commentaar, en kan belangrijk bijdragen om de eenheid van opvatting en een vlotte werkwijze te bevorderen. Vlaamse uitdrukkingen zijn in deze bewerking behouden om te doen blijken, dat het grootste deel van de taktische benamingen en opvattingen met de Nederlandse overeenstemmen.

B. K.

Algemeen.

Het bataljon is de tactische basiseenheid van de infanterie. Het strijdt door middel van vuur en beweging en heeft als doel de vernietiging van de tegenpartij. Het strijdt te voet, alleen, dan wel in regimentsverband. Het bataljon kan versterkt worden met tanks en steun krijgen van de zware mortieren van het regiment, van artillerie, genie en medisch personeel. Ook kan het optreden in samenwerking met luchtsrijdkrachten. Het kan per vliegtuig worden vervoerd en door toevoeging van vervoermiddelen optreden als gemotoriseerde strijdmacht.

De Staf.

Het bataljon is de kleinste eenheid van de infanterie, die een staf heeft. De officieren van de staf van het bataljon zijn georganiseerd in een staf en in een speciale staf.

a. de staf:

1. plaatsvervangend commandant;
2. S1 (personeel);
3. S2 (inlichtingen);
4. S3 (opleiding en operatiën);
5. S4 (logistiek).

Taak: de bataljonscommandant helpen en raad geven (beschouwingen omtrent de toestand, het doen van voorstellen, voorbereiding van orders enz.).

b. bijzondere staf:

1. verbindingsofficier;
2. commandant van de ondersteuningscompagnie;
3. commandant van de staf compagnie;
4. motortransport officier;
5. commandant pionier en verzorgingspeloton;
6. officier van gezondheid;
7. officier belast met de algemene opvoeding;
8. de commandanten van de eenheden die het bataljon steunen of onder het bevel van de B.C. zijn gesteld.

Taak: nauwe samenwerking met de staf van het bataljon. De officieren van de speciale staf zijn de **technische** raadgevers van de B.C.

FUNCTIES.

Bataljonscommandant.

1. heeft de algemene leiding van het bataljon;
2. handhaaft de tucht, de gevechtsvaardigheid en de goede — morele en materiële — verzorging van het bataljon;
3. controleert de opleiding;
4. neemt beslissingen en zet ze om in bevelen;
5. leidt en controleert het gevecht.

Plaatvervangend B.C.

1. hoofd van de staf van de B.C.;
2. coördineert en controleert de details van de operaties en de administratie;
3. coördineert en leidt de staf;
4. vervangt de B.C. bij diens afwezigheid.

S1 (personeel).

1. houdt zich bezig met de verslagen over de getalsterkte, de verliesstaten en de opstellingsplaatsen der troepen;
2. ontvangt de versterkingen en verdeelt ze;
3. houdt de statistieken van de onwettig afwezigen bij;
4. houdt het register der krijgsgevangenen bij;
5. houdt dodenregister bij;
6. neemt maatregelen om het moreel te onderhouden (eervolle vermeldingen, briefwisseling, verlof, sport, ontspanning, geestelijke verzorging);
7. stelt mutaties, bevorderingen en overplaatsingen voor;
8. is in beginsel hoofd van de kwartiermakersgroep van het bataljon;
9. kiest de juiste plaats voor de commandopost van het bataljon (samen met de verbindingsofficier);
10. regelt en controleert de indeling van de commandopost;
11. houdt het dagboek van het bataljon bij;
12. voert de registratie van de officiële briefwisseling.

S2 (inlichtingen).

1. onderricht het inlichtingspersoneel van het bataljon;
2. bereidt plannen voor ter verkrijging van inlichtingen (samen met S3);
3. houdt de situatiekaart bij;
4. verzamelt inlichtingen op werkblad S2;
5. bestudeert de inlichtingen, brengt ze ter kennis van de B.C., de staf, hogere-, lagere- of neven eenheden;
6. ondervraagt krijgsgevangenen;
7. verdeelt en verstrekt kaarten en luchtfoto's;
8. stelt de waarnemingsposten van het bataljon op en controleert deze;
9. controleert de maatregelen ten aanzien van de contra-inlichtingendienst.

S3 (opleiding en operatiën)

1. bereidt de opleidingsprogramma's voor;
2. kiest de oefenterreinen en de schietbanen;

3. stelt de cursussen voor off. en onderoff. van het bataljon vast en controleert ze;
4. controleert de opleiding;
5. doet de B.C. voorstellen inzake de tactische inzet van het bataljon (na bestudering van de opdracht, gegevens vijand, de middelen en het terrein);
6. houdt zich voortdurend op de hoogte van de situatie;
7. stelt de algemene legeringsplaatsen en verzamelopstelling vast;
8. bereidt verkenningen voor;
9. treft maatregelen voor de beveiliging;
10. bereidt verplaatsingen voor;
11. treft maatregelen voor de geheimhouding;
12. controleert de voorbereiding van het verbindingsplan met betrekking tot het operatieplan;
13. bepaalt de plaats van de commandopost;
14. bereidt de operationele orders voor;
15. zorgt na goedkeuring door de B.C. voor publicering en verspreiding der bevelen;
16. bereidt de plannen voor toekomstige acties voor.

S4 (logistiek)

1. controleert vervoermiddelen van het bataljon;
2. regelt alle vraagstukken betreffende voorziening en vervoer;
3. informeert naar de behoeften der compagnieën en voldoet daaraan;
4. stelt de munitieopslagplaatsen van het bataljon vast en draagt zorg, dat deze op peil blijven;
5. verkent de wegen voor de aan- en afvoer;
6. bepaalt de plaats der keukens;
7. verzekert de veiligheid van de aanvullingsplaatsen;
8. verzekert de veiligheid van de transportmiddelen van het bataljon;
9. regelt de afvoer der gewonden, de doden, het beschadigde materieel en beschadigde wapens en van buitgemaakt vijandelijk materieel.

SPECIALE STAF.

Verbindingsofficier

1. commandeert het verbindingspeloton;
2. is adviseur van B.C. en staf op verbindingsgebied;
3. stelt verbindingsstelsel voor in het bataljon bij uitvoering van tactische opdrachten;
4. stelt verbindingsstelsel voor met hogere-, lagere-, neven- en steunende eenheden;
5. doet voorstellen inzake het verbindingspersoneel;
6. controleert de veiligheid der verbindingen;
7. controleert onderhoud, herstel en gebruik van het verbindingsmaterieel;
8. doet voorstellen inzake de verbindingsparagraaf van de operationele bevelen;
9. bereidt — in overleg met de S3 — de richtlijnen voor inzake de opleiding van zijn personeel;
10. controleert de technische opleiding van zijn personeel;

11. bereidt de orders voor, betreffende het in werking stellen van de verbindingen;
12. bereidt de vaste verbindingsorders voor.

Commandant Staf Compagnie

1. bakent de marsweg af en controleert de gidsen gedurende de mars;
2. kan hoofd van de kwartiermakersgroep zijn;
3. controleert het verplaatsen van het materieel van de commandopost van de B.C.;
4. controleert de legering en verpleging van het personeel van de commandopost B.C.;
5. verzekert de veiligheid van de commandopost.

Commandant Ondersteunings Compagnie

1. is raadgever van de B.C. bij opstelling van het vuurplan van het Bataljon;
2. voert verkenningen uit volgens de richtlijnen van de B.C.;
3. doet voorstellen voor het gebruik van de zware wapens.

Motor Transport Officier

1. is adviseur van de B.C. inzake het gebruik van het transportmaterieel;
2. helpt S 4 bij de contrôle der transportmiddelen;
3. coördineert en regelt het vervoer der compagnieën en de batajonszone;
4. controleert het onderhoud der voertuigen van het bataljon;
5. helpt S 3 bij het opmaken en controleren van het opleidingsschema voor de chauffeurs van het bataljon.

Hoofd van het pionier- en verzorgingspeloton.

1. verricht pionier verkenningen;
2. geeft leiding aan zijn personeel bij de uitvoering der werken;
3. helpt de S 4 bij de bepaling van de opstelling en werkzaamheden van de munitie verdeelpunten van het bataljon;
4. controleert zijn peloton bij het plaatsen, opzoeken en leggen van mijnen en valstrikmijnen.

De officier van gezondheid.

1. is hoofd van het medische peloton van het bataljon van de geneeskundige Cie van het regiment;
2. controleert met de S 3 de opleiding der manschappen (hygiëne en eerste hulp);
3. behandelt met de S 4 de vraagstukken betreffende de evacuatie;
4. stelt de opstellingsplaatsen voor de hulpposten van 't bataljon vast; leidt de werkzaamheden van de hulppost;
6. controleert de afvoer der gewonden;
7. houdt de B.C. en de Regimentsarts op de hoogte van de medische situatie bij het bataljon.

Officier van algemene opvoeding

1. helpt de S 3 van het bataljon;
2. is verantwoordelijk voor de voorlichting en de opvoeding;

3. streeft naar het verhogen van het individuele opvoedingspeil van de manschappen;
4. tracht het moreel van de soldaat op peil te houden en te verhogen.

De Verdediging.

I. Echelonnering.

- a. Vijf veiligheidsechelons, welke echter niet onder alle omstandigheden toepassing vinden;
 1. **luchtstrijdkrachten**: in actie gebracht door hogere echelons;
 2. **algemene dekkingstroepen**: aangewezen door Commandant van legerkorps of leger;
 3. **algemene voorposten**: aangewezen door de Divisie Comandant uit de Divisie reserve;
 4. **gevechts voorposten**: aangewezen door de regimentscommandant uit de regiments reserve of voorbataljons;
 5. **locale beveiliging**: iedere commandant van een gevechtsofstelling verzekert deze veiligheid voor de frontlijn met zijn eigen middelen.
Opmerking: Iedere troep, of deze deel uitmaakt van de veiligheids-echelons of van de verdedigingsstelling zelve of van de reserve moet over zijn eigen veiligheid waken.

b. Voornaamste opdracht van de veiligheidsechelons:

1. eigen troepen inlichten;
2. de vijand vertragen;
3. de vijand verliezen toebrengen en zijn opmars in de war sturen;
4. de vijand in het onzekere laten omtrent de juiste plaats van de stelling.

c. Tactiek:

1. bieden van weerstand, welke echter beperkt is in tijd en ruimte;
2. terugtrekken, hetzij in één sprong, dan wel verdragend.

II De verdedigingsstelling:

- a. echelonneren. (Zie schema, waarbij men goed moet bedenken, dat dit een schema is, zodat men niet moet trachten dit onder alle omstandigheden toe te passen).

b. opdrachten:

1. vijand tot staan brengen;
2. vijand terugslaan;
3. vijand terug drijven.

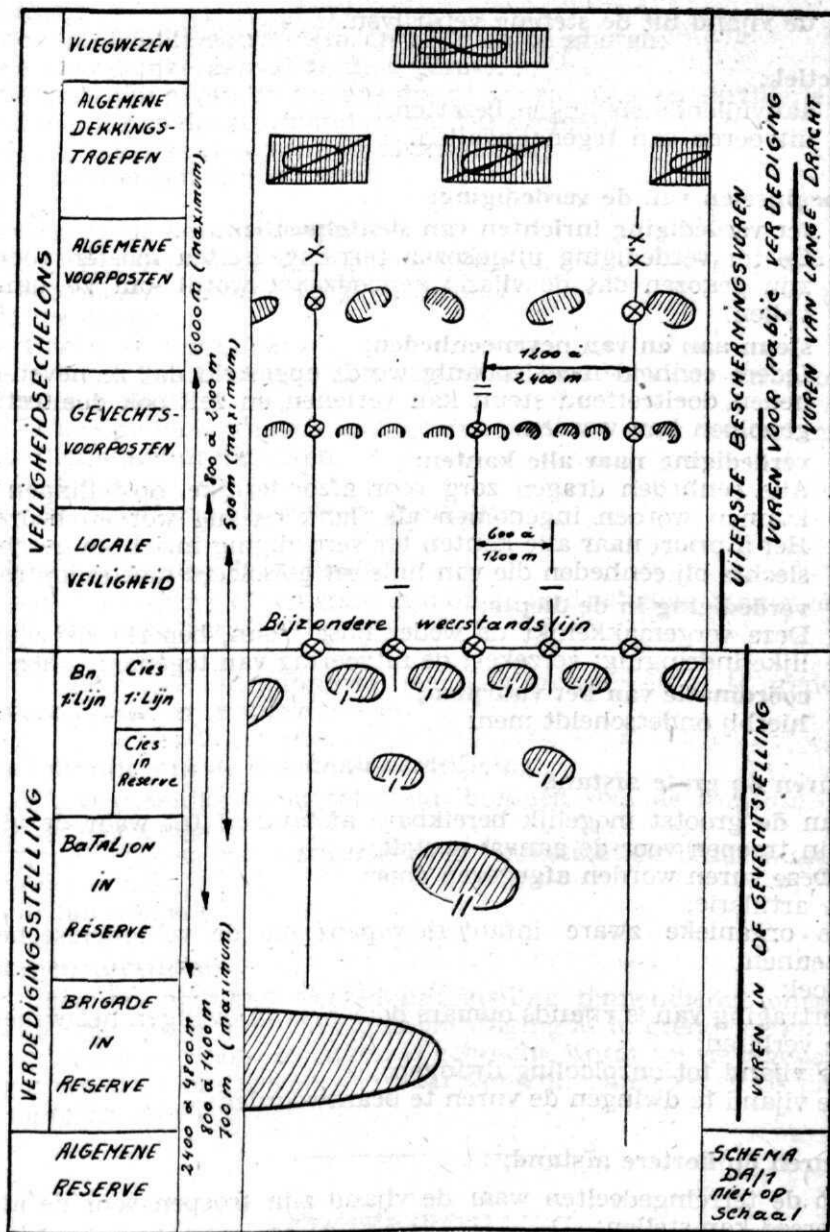
c. tactiek:

Onder alle omstandigheden tot het uiterste weerstand bieden, tot de vijand tot staan is gebracht, vernietigd of achteruit is gedreven.

III Reserves:

a. echelonnering:

1. plaatselijke reserves;
Iedere eenheid van de verdedigingsstelling moet ze organiseren door uit eigen kracht te putten.

2. algemene reserves;
 Worden door Legerkorps commandant of hoger gevormd uit mobiele eenheden.

b. opdrachten:

1. in de stelling doorgedrongen vijandelijke eenheden tot staan brengen;

2. de vijand uit de stelling verdrijven.

c. tactiek:

1. aanvullende stellingen bezetten;
2. uitvoeren van tegenaanvallen.

IV beginselen van de verdediging:

1. ter verdediging inrichten van sleutelposities;

De ter verdediging uitgekozen terreingedeelten moeten zodanig zijn gekozen dat de vijand genoodzaakt wordt om ze aan te vallen.

2. steun aan en van neven-eenheden;

Iedere eenheid moet zodanig wordt opgesteld dat ze neven-eenheden doeltreffend steun kan verlenen en zelf ook doeltreffend geholpen kan worden.

3. verdediging naar alle kanten;

Alle eenheden dragen zorg voor afzonderlijke opstellingen die kunnen worden ingenomen als flank en rug worden bedreigd. Het à priori naar alle kanten ter verdediging inrichten geschiedt slechts bij eenheden die van huis uit geïsoleerd moeten optreden.

4. verdediging in de diepte;

Deze vergemakkelijkt de wederzijdse steun, beperkt de vijandelijke indringing; verzekert de uitvoering van tegenaanvallen.

5. coördinatie van het vuurplan;

hierbij onderscheidt men:

a. vuren op grote afstand

van de grootst mogelijk bereikbare afstand af tot waar de vijand zijn troepen voor de aanval opstelt.

Deze vuren worden afgegeven door:

- de artillerie;
 - de organieke zware infanteriewapens die de veiligheidsechelons steunen;
- Doel:
- vertraging van 's vijands opmars door hem te dwingen het wegennet te verlaten;
 - de vijand tot ontplooiing dwingen;
 - de vijand te dwingen de vuren te beantwoorden;

b. vuren op kortere afstand:

- op de terreingedeelten waar de vijand zijn troepen voor de aanval gereed kan stellen;
- op die terreingedeelten waar de vijand beslist door heen moet tijdens zijn aanval;
- op de waarnemingsposten.

Deze vuren worden afgegeven door:

- artillerie, in de vorm van vuurconcentraties;
- de organieke wapens van de eenheden, die de eenheden in de verdedigingsstelling steunen.

Doel:

- de vijandelijke aanval z.m. in de kiem te smoren;
- de vijandelijke aanval te desorganiseren;
- de bestrijding van de wapens die de aanval steunen (artillerie, mortieren, tanks die stilstaand de aanval steunen);
- de vijandelijke waarneming uitschakelen;
- het toebrengen van verliezen.

c. vuren op de kortste afstand:

op de terreinen vlak voor de frontlijn.

Deze vuren worden afgegeven door:

- mitrailleurs;
- artillerie en mortieren;
- alle beschikbare wapens met gestrekte baan voor het vuren op bijkomende doelen;
- alle beschikbare wapens met gekromde baan voor versterking der artillerie afsluitingsvuren.

Doel:

- De aanval af te slaan vóór de frontlijn.

d. de vuren binnen de stelling:

door alle wapens, die in staat zijn op de in de stelling binnengedrongen vijand te vuren.

Doel:

- de vijandelijke indringing tot staan te brengen en af te grendelen;
- tegenaanvallen te steunen.

e. coördinatie van de anti-tank verdediging:

Doel: vijandelijke tanks tot staan brengen vóór de frontlijn.

Te bereiken door:

- gebruik maken van natuurlijke- en kunstmatige hindernissen; mijnenvelden;
- anti-tankwapens.

V. Tegenaanvallen.

Indien de vijand de verdedigingsstelling binnendringt onmiddellijk alle krachten inspannen om de indringing af te grendelen en te beperken. Zodra de vijand tot staan is gebracht, wordt tot de tegenaanval overgegaan door onderdelen die daarvoor zijn aangewezen of daartoe dan de opdracht krijgen.

B. K.

VERKEERSREGELING

In het artikel „Verkeersregeling”, Militaire Spectator van Augustus 1952, leze men op blz. 462, 5e en 6e regel v.b.:

e. oefent technisch toezicht uit over de oefening in het zich verplaatsen van de divisie.

18e regel v.b.:

voor transportborden transportorders.

De luchtoorlog boven Korea

door G. TREFFERS, Kapitein vlieger-wrn.

II (Vervolg van blz. 491, Nr 8)

Twee vliegers van de 4th Fighter-Interceptor Group in Korea hebben een beschouwing gegeven over de moeilijkheden van het hedendaagse luchtgevecht. Zij verklaarden dat bij de luchtgevechten tussen de straaljagers onderling de verliezen aan beide zijden veel geringer zijn dan het geval was bij „dog-fights” tussen de schroefjagers in de laatste wereldoorlog. Beide vliegers, die ook in de laatste oorlog hebben gevlogen, zijn van oordeel dat dit het gevolg is van de veel hogere snelheden en de grotere hoogte waarop heden ten dage wordt gevlogen. De technische ontwikkeling van de richtmiddelen van de vuurwapens heeft geen gelijke tred gehouden met de enorme toename van de maximum snelheden. Tengevolge van de hoge snelheden in het moderne luchtgevecht worden zeer zware eisen gesteld aan het gezichtsvermogen van de vliegers. De snelheden van 500 tot 600 knots zijn bijna tweemaal zo hoog als die in de laatste wereldoorlog en hebben de moeilijkheden voor de jachtvliegers onnoemelijk doen toenemen.

Voor het herkennen van een enkele aanvaller of zelfs van een hele vijandelijke formatie is, vooral bij „head-on-attacks”, vrijwel geen tijd, laat staan voor het richten en vuren.

Wanneer straaljagers elkaar ontmoeten in een „head-on-attack”, dan is de naderingssnelheid ongeveer 1100 knots, d.w.z. ongeveer 500 m. per seconde. Heeft de vlieger op 500 m. afstand het vijandelijke toestel herkend, dan heeft hij nog een seconde de tijd om te richten en een vuurstoot te geven. Draaien beide toestellen onmiddellijk na het passeren een zo scherp mogelijke bocht, dan zullen zij toch nog zo ver van elkaar verwijderd raken dat zij de grootste moeite zullen hebben elkaar terug te vinden. Het is dikwijls gebeurd, dat een formatie Sabres op een formatie MIG-15's in vloog en dat zij elkaar eerst bij het passeren ontdekten.

Ook bij aanvallen schuin van achteren is gebleken dat een bliksem-snelle reactie vereist is. Meestal vormt een MIG-15 formatie reeds een bedreiging voordat het type vliegtuig kan worden herkend. De gemiddelde snelheden in een luchtgevecht variëren van 500—600 knots. Dikwijls werden evenwel MIG's ontmoet die slechts 400 knots vlogen, zodat zelfs bij een aanval van achter het snelheidoverschot van de Sabres zo onverwacht groot was, dat de vlieger dikwijls te laat was met zijn reacties. Het is zeer moeilijk om de snelheid van een straalvliegtuig te schatten, zelfs wanneer beide vliegtuigen in dezelfde richting vliegen. Door deze enorme snelheden worden tijdens een luchtgevecht zeer grote afstanden afgelegd; het is dan ook uiterst moeilijk een grote formatie in een luchtgevecht bij elkaar te houden.

Wanneer b.v. een Sabre een MIG-15 inhaalt met een snelheidsoverschot van 15 knots en beide vliegtuigen vliegen ongeveer 600 à 550 knots, dan leggen de toestellen 10 tot 15 km. af voordat een verschil in afstand van b.v. 1500 m. is teruggebracht tot de maximum schootsafstand van 600 m.

Een luchtgevecht beslaat meestal een gebied van ongeveer 50 km. in het vierkant, met een hoogte variërend van zeeniveau tot 45000 voet.

De luchtgevechten beginnen in een klein gebied, doch breiden zich snel uit en vormen dan verschillende gevechtsszônes. Piloten, die door dergelijke afzonderlijke gevechtsszônes vlogen, hadden dikwijls geen enkel ander toestel gezien.

Door de grote afstanden en grote snelheden werd het noodzakelijk om nieuwe aanvalsmethoden uit te denken en te beproeven. „Dog-fights”, zoals in de laatste oorlog te zien waren, komen nu vrijwel niet meer voor.

Een andere grote moeilijkheid in het moderne luchtgevecht is het waarnemen van een vijandelijk vliegtuig op zeer grote hoogte tegen de achtergrond van de donkere hemel. Op zeer grote hoogten vormt de blauwe hemel een goede camouflage voor de vliegtuigen; dikwijls wordt de aanwezigheid van een vliegtuig op een afstand van ongeveer 4000 m. slechts verraden door de weerkaatsing van de zonnestralen op dat toestel.

Aanvallende jagers kunnen vaak een formatie ongezien naderen tot op schootsafstand. Sabre-vliegers, die voortdurend in alle richtingen en op alle hoogten om zich heen keken, verklaarden toch nog dikwijls door een aanvallende MIG te zijn verrast. Tengevolge van de grote snelheid, de grote hoogte en de moeilijkheden bij de afstandsinstellingen van de ogen, kan het voorkomen dat een Sabre schuin van achteren wordt aangevallen door een MIG-15, terwijl de vlieger nog slechts enkele seconden te voren zich er van had vergewist, dat van die zijde geen gevaar dreigde. Soortgelijke gevallen schijnen veelvuldig voor te komen.

De hogere snelheden en de grotere hoogten stellen veel zwaardere eisen aan de ogen van de jachtvliegers dan in de afgelopen oorlog.

Enige maanden geleden schijnt in Korea voor het eerst een proef te zijn genomen met een radiografisch bestuurd vliegtuig, dat naar „MIG-Alley” werd gestuurd en daar, met behulp van een radar richtapparaat, een MIG-15 opzocht, aanviel en afschoot. Deze Amerikaanse proefjager, een F-86 D, was bemand met een officier-radarspecialist, die zelf nog nooit een vliegtuig had bestuurd. Deze geslaagde proef is ongetwijfeld de eerste stap op de weg naar de overwinning van de moeilijkheden die zich voordoen bij de grote snelheden bij de hedendaagse luchtgevechten.

Korea als proefkonijn.

De Russen hebben in Korea een gunstig proefterrein gevonden voor het doen beproeven van hun wapens tegen die van de geallieerden. In menig opzicht is dit terrein voor de Russen gunstiger dan indertijd Spanje. De aanvoer van Russisch materieel naar Korea is eenvoudiger dan dat in Spanje het geval was. Vooral voor het doen beproeven van nieuwe vliegtuigen biedt Korea voor de Russen het grote voordeel, dat de geallieerden niet boven Mandsjoerije opereren. De nieuwe vliegtuigen kunnen zolang Noord van de Yaloe blijven, totdat ze in een gunstige positie zijn voor een aanval op een geallieerd vliegtuig. Mocht een nieuw Russisch type vliegtuig worden afgeschoten dan komt het toch in communistisch gebied terecht, zodat geheime vindingen niet gemakkelijk in geallieerde handen vallen. Dit is een uiterst belangrijk voordeel voor de Russen. De richtmiddelen van de MIG-15 zijn minder dan van de Sabre, doch door het onderzoeken van in communistisch gebied neergeschoten Sabres zullen de Russen zeker in de gelegenheid zijn alle laatste snufjes, zoals richtmiddelen, instrumenten en vlieguitrusting van de USAF na te bouwen, c.q. te verbeteren. Daarnaast hebben de Russen de gelegenheid om de tactiek van de USAF – die, zoals algemeen wordt aangenomen,

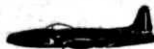
Invader

B-29 Superfortress Tu-4

C-119 Packet

Shooting Star

Mustang

F-84E Thunderjet

Sabre

Meteor mk 8

Mig-15

beter is dan van de Russen - te bestuderen.

Hier staat tegenover dat de geallieerden van de oorlog in Korea eveneens de nodige lessen leren. Het materieel van de Chinezen en Noord-Koreanen is Russisch en de tactiek is, hoewel zij niet door Russen wordt uitgevoerd, gebaseerd op Russische methoden. Hoe de Russen zelf hun tactiek zullen toepassen kan slechts worden gegist.

Luchtoverwicht.

Sinds November 1951 wordt het luchtoverwicht van de V.N. in Noord-Korea, nabij de Yaloe rivier, in de z.g. MIG-Alley, ernstig bedreigd. In de eerste maanden van de oorlog konden de geallieerde bommenwerpers zonder escorte van jagers boven geheel Korea opereren. Enige maanden na het verschijnen van de MIG's, werden de bommenwerpers, die aanvallen moesten uitvoeren nabij de Mandsjoerijse grens, altijd geëscorteerd door jet jagers en bij voorkeur door Sabres. Doch sedert November 1951 is de macht en in het bijzonder de numerieke overmacht van de MIG's zodanig toegenomen, dat B-29's bij hoge uitzondering en dan nog zwaar geëscorteerd, bij daglicht in het gebied van de Yaloe rivier opereren. In deze periode werden vrijwel alle bommenwerpers van de verenigde naties, die zich overdag in het gebied, Noord van de 39ste breedtegraad vertoonden, aangevallen door MIG's. Hierbij werden door de Amerikanen enkele gevoelige verliezen geleden. Zo werden bij een raid van 8 B-29's, die door Sabres waren geëscorteerd, drie B-29's neergeschoten en de overige vijf zwaar beschadigd. In die zelfde week werden nog twee Sabres en een B-29 neergeschoten door MIG's, terwijl zeven andere vliegtuigen, waaronder een B-29, tengevolge van luchtafweer verloren gingen. Dit was dus een totaal van 13 vliegtuigen in een week. Hoewel het aantal van de door de MIG's in die week neergeschoten toestellen op zich zelf niet zo groot is, is het, in vergelijking met de voorafgaande verliezen, opvallend hoog, n.l. 20 procent van het totaal aantal vliegtuigen, dat, sedert het begin van de oorlog in Korea, door communistische vliegtuigen werd neergeschoten. Het gevolg was, dat moest worden overgegaan tot nachtelijke bombardementen met gebruikmaking van radar. Het aantal verliezen is hierdoor sterk teruggelopen, doch de resultaten van de bombardementen verminderden eveneens. Tot nog toe werd het geallieerde luchtoverwicht door de communisten slechts in defensieve zin bedreigd.

De communistische luchtmacht werd slechts ingezet tegen de bommenwerpers, die doelen direct ten Zuiden van de Yaloe-rivier aanvielen. Doch er zijn reeds aanwijzingen, dat het communistische luchtwapen ook offensief zal worden ingezet. MIG-15's treden steeds verder Zuid van de Yaloe-rivier op en een enkele maal hebben zij reeds de frontlijn (nabij de 38ste breedtegraad) bereikt. Ook de vaardigheid van de communistische piloten is de laatste maanden aanzienlijk verbeterd, zodat, wanneer er communisten in staat zijn in Noord-Korea vliegvelden in gebruik te nemen, het geallieerde luchtoverwicht ook boven de frontlijn ernstig wordt bedreigd. Het is dan zeer wel denkbaar, dat de communistische luchtmacht ook voor rechtstreekse steun van de troepen op de grond zal worden ingezet. Dit is een van de redenen dat de geallieerden bij de besprekingen in Panmoendjon, zo star vasthouden aan de eis dat tijdens de wapenstilstand geen vliegvelden in Noord-Korea mogen worden verbeterd of aangelegd.

Waarnemingsproblemen in de moderne oorlogvoering

door Dr M. A. BOUMAN, leider Werkgroep Waarneming,
Rijksverdedigingsorganisatie TNO.

De toenemende specialisatie bij de strijdkrachten, tengevolge van de ter beschikking staande technische hulpmiddelen, brengt mede, dat het ingeschakelde personeel vaak taken te vervullen heeft, waarvoor slechts enkele handelingen of waarnemingen zo snel en zo goed mogelijk moeten worden verricht. Deze situatie spreekt bijzonder duidelijk bij de waarnemer van een radarscherm.

Aan het onderzoek naar de mate van verwezenlijking van zo goed mogelijke condities voor de waarneming zal in de regel voorafgaan het vastleggen van de objectieve omstandigheden — zoals geluidsterkte, toonhoogte, lichtsterkte, kleur, bewegingssnelheid, duur van het verschijnsel, etc. — en het opstellen van de eisen, waaraan de gegevens ontleend aan de waarneming moeten voldoen. Op grond van deze resultaten kunnen de in aanmerking komende bekende waarnemingsmethoden op haar bruikbaarheid onderzocht worden of kan de ontwikkeling van een nieuwe methode nodig blijken.

Zo zijn de lichtsterkten bij maanloze nacht onvoldoende om vliegtuigen, zonder boordlichten vliegend, visueel zonder technische hulpmiddelen van de grond af waar te nemen en op grond hiervan kan deze methode natuurlijk reeds verworpen worden, nog ongeacht de aan de waarnemingen te stellen eisen. Dit berust op een algemeen bekend ervaringsfeit en hiervoor zal geen nader onderzoek van de lichtsterkten bij nacht of van het gezichtsorgaan nodig zijn.

Indien echter de mogelijkheid gesteld wordt, het al of niet aanwezig zijn van vliegtuigen in de lucht binnen een straal van 5 km vanaf een plaats op de grond te constateren, dan heeft het zin na te gaan, in hoeverre het menselijk gehoor zonder meer de eenvoudigste oplossing zou kunnen geven voor het gestelde doel.

Bekendheid van aard en sterkte van het geluid onder de verschillende mogelijke omstandigheden ter plaatse van de waarnemer, en van de juist waarneembare geluidsterkte voor de voorkomende tonen, zal hiervoor nodig zijn. Indien de sterkte van het geluid van de vliegtuigen zó gering is, dat tengevolge van de spreiding in de gevoeligheid van de gehoororganen der mensen slechts een beperkte groep een voldoende scherp gehoor heeft om onder alle omstandigheden de waarneming te kunnen verrichten, dan zal een selectiemethode voor dit doel ontwikkeld moeten worden.

In de moderne oorlogvoering komt het veelvuldig voor, dat noch de objectieve conditiën van hetgeen waar te nemen, is, noch de gestelde eisen wat betreft de nauwkeurigheid, snelheid, e.d. waarmede waargenomen moet worden, het gebruik van de zintuigen zonder inschakeling van technische hulpmiddelen mogelijk maken. Bij de ontwikkeling van deze hulpmiddelen zal men er naar streven, zodanige conditiën te bereiken, dat de zintuiglijke waarneming gemakkelijk, snel en nauw-

keurig gedaan kan worden door de helderheden, geluidsterkten, etc. de juist waarneembare drempels ver te laten overschrijden.

De hulpmiddelen bij de visuele waarneming, die slechts gebruik maken van het zichtbare licht, dat door het waar te nemen object wordt uitgezonden of teruggekaatst, beperken zich in hoofdzaak tot kijkers, al of niet voorzien van kruisdraden in het beeldveld voor het richting-zoeken, en gekleurde brilleglazen, resp. zonnekleppen.

Daar voor de meeste gevallen een nauwkeurige localisatie in richting en afstand vereist wordt, speelt de directe auditieve waarneming bij de moderne oorlogvoering een meer ondergeschikte rol. Zowel de voortplantingseigenschappen van het geluid in lucht (b.v. de geringe voortplantingssnelheid) als het gedrag van het gehoororgaan (b.v. het relatief gebrekkige vermogen om de richting van een geluidsbron vast te stellen) maken deze detectiemethode hiervoor minder bruikbaar. Voor alarmering, signalering, communicatie e.d. bedient men zich daarentegen veelvuldig en bij voorkeur van geluid.

In de laatste decennia hebben de technische hulpmiddelen voor de waarneming een revolutionaire ontwikkeling doorgemaakt. Aanvankelijk had men hiertoe, indien ook het gebruik van kijkers niet voldoende was, in hoofdzaak alleen de beschikking over de methode, het waar te nemen object kunstmatig te verlichten met zichtbaar licht van zoeklichten, lichtkogels etc. De zoëven aangeduide ontwikkeling was mogelijk, door dit principe van kunstmatige bestraling van het object uit te breiden met het gebruik van niet zintuiglijk waarneembare straalsoorten en ultrakorte geluidsgolven. Uiteraard was dit het gevolg van de recente vooruitgang van de techniek, waardoor bruikbare stralingsbronnen en doeltreffende methoden ter beschikking kwamen om de door het waar te nemen object teruggekaatste straling te detecteren.

Ten overstaan van recent bekend geworden gegevens over bouw en werkingwijze van het menselijk gezichtsorgaan is het niet te verwonderen, dat de nieuwe detectiemethoden, zoals radar en infraroodkijker, gebruik maken van onzichtbare straalsoorten. Het blijkt namelijk, dat de natuur in het menselijk oog over een detectie-apparaat beschikt, dat zeer dicht de fundamentele grens nabijkomt van hetgeen door de aard van electromagnetische straling mogelijk is, zij het voor het relatief beperkte gebied van zichtbare golflengten. Voor de detectie van geluid in het hoorbare frequentiegebied is de situatie ten aanzien van het menselijk gehoor analoog.

Bij sommige toepassingen van nieuwe methoden wordt het gehoor of het gezicht nog slechts gebruikt voor het constateren van het al of niet aanwezig zijn van een signaal, waarvan de gegevens dan verwerkt moeten worden voor het voeren van tegenacties e.d. De snelheid, nauwkeurigheid etc., waarmede, en de omstandigheden waaronder deze werkzaamheden verricht moeten worden, maken veelal, dat het personeel in een groter of kleiner aantal opzichten toch nog belast wordt tot de grens van het menselijk mogelijke; bij radarwaarnemers is dit min of meer het geval. Het nemen van voorzorgen teneinde optimale waarnemingsconditiën van het oog te bereiken is hierbij evenals bij gebruik van apparaten als infraroodkijker e.d. noodzakelijk.

Bij het ontwerpen, gebruiken en uitbreiden van nieuwe toepassingen der moderne techniek moet dus rekening gehouden worden met de men-

selijke mogelijkheden, teneinde een zo groot mogelijke efficiency te bereiken. De beschikbare kennis van deze mogelijkheden zal veelal niet voldoende zijn om de ontwerper of de potentiële gebruikers voor hun speciale ontwikkeling of toepassing de nodige inlichtingen te verschaffen. Er moet research in deze richting worden gedaan.

Het voorgaande zou de indruk kunnen wekken, dat directe zintuiglijke waarneming nog slechts een zeer ondergeschikte rol speelt. Inderdaad is het zo, dat voor enkele waarnemingsopdrachten, aan welke juiste uitvoering zeer groot gewicht wordt toegekend (zoals vliegtuigen schependetectie) een min of meer bevredigend technisch hulpmiddel is gevonden, zij het zonder volledige uitschakeling van de zintuigen. Deze middelen zijn echter slechts voor enkele zeer speciale doeleinden ter beschikking en veelal nog niet op voldoende grote schaal.

Zodoende verricht een zeer hoog percentage van de strijdkrachten vrijwel al haar werkzaamheden met behulp van directe waarneming, eventueel geholpen door kijkers, zonnebrillen e.d. Uiteraard is ook hiervoor kennis van de menselijke functies noodzakelijk om een geschikte aanpassing te verkrijgen van de werkconditiën aan de menselijke mogelijkheden en eventueel zal research moeten voorzien in leemten in die kennis.

Na enkele aanduidingen over visuele functies zullen hieronder voorbeelden worden gegeven, waarbij de werkconditiën van de waarnemer door de resultaten van psychofysiologisch-optische research werden voorgeschreven.

Het gebied van lichtsterkten, waarin het gezichtsorgaan adequaat gebruikt wordt, omvat een verhouding van 1 op 10 milliard (10^{10}). Het gebied van geluidsterkten, dat door het gehoororgaan zonder schade gepercepeerd kan worden, is niet veel kleiner.

In tegenstelling tot het gehoor, dat een enkelvoudig zintuig is, wordt dit gebied voor het oog bereikt met behulp van twee min of meer onafhankelijke receptorensystemen in het netvlies, de zgn. kegeltjes en staafjes. Op het netvlies wordt de voorwerpsruimte afgebeeld met behulp van de ooglens, die ten behoeve van de scherptelling voor een bepaalde waarnemingsafstand door accommodatie min of meer in sterkte veranderen kan. De in het oog vallende hoeveelheid licht kan nog geregeld worden met een variabel diafragma, de pupil.

De kegeltjes worden gebruikt bij hogere helderheden (daglicht) en zijn voornamelijk geconcentreerd in het centrum van het gezichtsveld (fixatiepunt); de verschillende kleurindrukken ontstaan met behulp van deze kegeltjes. Bij lagere helderheden (bij nacht) ziet men in hoofdzaak met de staafjes; zij zijn uitsluitend buiten het fixatiepunt aanwezig en bij prikkeling ontstaan slechts ongekleurde indrukken. Bij daglicht worden de staafjes door het inwerkende licht vrijwel tot onwerkzaamheid gebracht, terwijl zij bij verblijf in het donker na ongeveer 30 minuten weer maximaal gevoelig zijn.

Daar de staafjes voor rood licht vrijwel ongevoelig zijn, kan bij daglicht de maximale gevoeligheid van de staafjes vrijwel behouden blijven, indien een geschikte rode bril wordt gebruikt. Met behulp van zo'n bril of bij een juiste rood gekleurde kunstverlichting kunnen werkzaamheden als kaartlezen, administratieve bezigheden, kompas lezen, plotten e.d. geschieden in afwisseling met taken, waarvoor het maximaal gevoe-

lig moet zijn, zoals radarwaarnemen, uitkijken op zee, op wacht staan, infraroodkijkers bedienen etc. Bij alarmtoestand in de kwartieren kan het personeel eveneens voortdurend met zgn. donkergeadapteerde ogen aanwezig zijn, zonder de gebruikelijke werkzaamheden geheel te onderbreken. Daar bij het zien met rood licht de mogelijkheid van het onderscheiden van verschillende kleuren onmogelijk is, moeten de kaarten e.d. aan het gebruik onder die omstandigheid aangepast worden.

Het herstel van de staafjesgevoeligheid, b.v. na daglichtbelichting, en de bereikbare eindgevoeligheid vertonen grote individuele verschillen. Voor de selectie van personeel voor nachtelijke dienst (chauffeurs, infraroodwaarnemers, uitkijken op zee, e.a.) zijn daarom keuringsmethoden ontwikkeld. Uit de ervaring, opgedaan in de laatste oorlog blijkt het belang van deze selectie vrij overtuigend. Onder andere werd nagegaan, in hoeverre de kans op een crash van een bombardementsvliegtuig tijdens de vlucht boven vijandelijk gebied bij nacht afhing van de nachtziencapaciteiten der verschillende leden van de bemanning, en de resultaten van dit onderzoek maken het waarschijnlijk, dat deze kans afnam bij beter nachtzien van het personeel.

Bovendien moet aan de training voor het nachtzien zeer grote waarde toegekend worden. Immers het herkennen van objecten bij nacht vereist nog een bijzondere vaardigheid, welke verschilt van die bij dag nodig is, daar de markante bijzonderheden voor herkenning bij nacht veelal andere zijn dan bij dag. In verschillende centra voor opleiding van personeel voor nachtzientaken werden dan ook methoden ontwikkeld, waardoor deze training min of meer efficiënt mogelijk is. Daar een steeds groter gedeelte van de bevolking het intensief gebruik van het staafjes-apparaat ontwent, is deze training in hoofdzaak bedoeld om hieraan tegemoet te komen.

Het bedoelde herstel van de gevoeligheid van de staafjes wordt beïnvloed door de voeding, samenstelling en druk van de ingeademde lucht e.a. Uit recente onderzoeken blijkt b.v., dat het roken van drie sigaretten, waarbij geïn haleerd wordt, de gevoeligheid nadelig beïnvloedt, en wel in dezelfde mate als bij het vliegen zonder zuurstofmasker of pressurized cabin op een hoogte van ca 2700 meter.

Door de verwijding van de pupil bij nacht veranderen de optische constanten van de ooglens, zodat het scherp zien bij nacht zonder hulpmiddelen niet goed mogelijk is. De vermoeidheid en hoofdpijnklachten van radarwaarnemers e.d. worden mede hierdoor veroorzaakt.

In het kegeltjes-apparaat kunnen erfelijke stoornissen aanwezig zijn, die het kleurenzien beïnvloeden; ca 9 % van de mannen heeft een dergelijke afwijking. Het opsporen van deze gebreken ten behoeve van de personeelselectie vindt veelvuldig plaats, doch verbetering van de onderzoeksmethoden is zeer gewenst. De eisen, die voor een bepaalde taak aan het kleuronderscheidingsvermogen gesteld moeten worden, dienen naar gelang van veranderingen in die taken voortdurend vernieuwd te worden.

Voor het ontwerpen van camouflage is de kennis van kleuren en kleurindrukken essentieel. Met name moge hier genoemd worden het gebruik van mensen met een geringe afwijking van de normale kleurenzin voor het opsporen van camouflage, die in de regel slechts voor de visuele waarneming door normaal kleurenzienden bruikbaar zullen zijn.

Voor doeleinden als embleemverf en signaallichten zijn veelal op grond van physiologisch-optische overwegingen bepaalde kleuren het meest geschikt.

Bij de luchtvaart treden specifieke moeilijkheden op. Zo bijvoorbeeld bij het vliegen in bochten e.d., waarbij de bemanning aan versnelingen wordt blootgesteld die de zwaartekracht overtreffen. De wederzijdse invloed van evenwichtszin en gezichtszin speelt hierbij een belangrijke rol voor het oriëntatievermogen van de piloot en het is in dergelijke situaties niet aan te bevelen, geheel te vertrouwen op de subjectieve indrukken via de zintuigen. Met name zal het vaststellen van de richting verticaal ten opzichte van het aardoppervlak gestoord zijn. Voor het vliegen bij nacht wordt veelal hinder ondervonden van de zgn. optokinetische illusie, d.i. de schijnbare beweging van puntvormige vaste lichtjes, indien deze gefixeerd worden. Voor het voorkomen van verschijnselen van deze soort zal veelal aan de hand van de situatie een nader onderzoek nodig zijn. Over enkele van deze effecten zijn in de literatuur gegevens beschikbaar gekomen.

Tenslotte wil ik een korte aanduiding geven van de bijzondere moeilijkheden bij de waarneming tengevolge van de thans bereikbare snelheden van vliegtuigen, raketten e.d.

De voortplantingssnelheid van het licht is groot genoeg om onder alle omstandigheden de tijd, die nodig is om de waarnemer te bereiken, verwaarloosbaar klein te doen zijn ten opzichte van de totale tijd, die de mens gebruikt om het licht via zijn gezichtszin tot een gewaarwording om te vormen, nadat het in het oog is gekomen.

Deze laatste tijd is afhankelijk van de omstandigheden, doch zal veelal ongeveer 1 seconde zijn. Zo zal de tijd, nodig om een object te herkennen dat ergens in het gezichtsveld buiten het fixatiepunt verschijnt, ca 1,4 seconde zijn. Voor het constateren van de aanwezigheid van een waar te nemen object in het gezichtsveld is 0,1 seconde nodig. Als illustratie geven wij het volgende voorbeeld.

Indien de vliegsnelheid 2000 km per uur is, zullen twee elkaar naderende vliegtuigen, beide komend uit een wolk met een onderlinge afstand van ca 100 meter, botsen zonder dat de piloten elkanders toestel hebben kunnen zien. Indien de afstand van de wolken 600 meter is, zullen vliegtuigen botsen zonder dat de piloten iets hebben kunnen doen om de botsing te voorkomen.

Bij deze situatie zal de trefkans van projectielen, afkomstig van geschut of anderszins dat gericht wordt met visuele waarnemingen, verminderen. Dientengevolge zal de neiging bestaan, voor de afweer van zeer snel bewegende objecten zowel de detectie van aanwezigheid, plaats etc. als de tegenactie geheel automatisch te laten verlopen, zonder tussenkomst van zintuigwaarnemingen, dus b.v. met automatisch volgende radarapparatuur en zelfstandig het doel zoekende projectielen. Bij het bepalen van de noodzakelijkheid hiervan in speciale gevallen zullen mede de eigenschappen van de gezichtszin een rol spelen.

Behoudens voor deze zeer speciale doeleinden zal veelal getracht moeten worden, uitsluitend door visuele waarneming snelbewegende luchtdoelen te herkennen. Voor het vaststellen van de meest geschikte wijze van afzoeken van het luchtruim is physiologische kennis nodig van de zichtbaarheid van zich snel over het netvlies bewegende beelden.

Het gebruik van de 2 1/2 t. truck, cargo, in een R.I.

door W. A. CLUMPKENS, Kapitein der Limburgse Jagers.

Het regiment infanterie - samenstelling 1950 - beschikt organiek over 82 stuks 2 1/2 t. trucks, cargo, lange wielbasis (l.w.b.). In dit artikel zullen de taken van deze trucks, en hun plaatsen, nader worden toege-
lijkt. Het Amerikaanse transportsysteem is gebaseerd op het „pool-
systeem”. Het is een S4 zaak, om motorvoertuigen beschikbaar te stellen
voor b.v. het vervoer van prikkeldraad, krijgsgevangenen, extra mijnen
of troepenverplaatsingen enz. Het is dus zonder meer duidelijk dat er
een prioriteitenlijst moet bestaan, die vaststelt welke voertuigen het eer-
ste en welke het laatste zullen worden genomen. Dat zij genomen zullen
worden is zeker. Het N.D.V.N. in KOREA moest voortdurend zijn 2 1/2 t.
trucks beschikbaar stellen voor het 38 R.I. en ook voor de 2e divisie. Dit
is normaal.

Wil men echter een prioriteitenlijst aanleggen, dan zullen het eerst
de motorvoertuigen naar gebruik ingedeeld moeten worden. Daar dezer-
zijds geen officiële gegevens dienaangaande bekend zijn is gepoogd - al-
thans wat de terminologie betreft - aansluiting te verkrijgen met de
Nederlandse voorschriften. De volgende soorten 2 1/2 t. l.w.b. - ingedeeld
naar gebruik - komen dan in een R.I. voor:

A.D. alg. dienst (bagage)	20 stuks	2 1/2 t.l.w.b.
A.G. alg. gebruik	8 "	2 1/2 "
Keukenwagens	20 "	2 1/2 "
Commando + operatiën	2 "	2 1/2 "
Verbinding	1 "	2 1/2 "
Geneeskundige dienst	2 "	2 1/2 "
b.o.s.	4 "	2 1/2 "
Onderhoud	5 "	2 1/2 "
Munitie + mijnen (Pion + munitie inbegrepen)	20 "	2 1/2 "
Totaal R.I.	82 stuks	2 1/2 t.l.w.b.

(N.B. Het Am. leger kent het verschil tussen „general purpose” en „general utility”,
d.i. is resp. A.G. en A.D.)

Deze lijst KAN ook een lijst zijn voor de volgorde, waarin de motor-
voertuigen ontladen worden t.b.v. het „poolsysteem”, ten einde b.v. troe-
pen, materialen enz. te vervoeren. De juiste lijst kan echter alleen door
de commandant worden bepaald, daar deze lijst volkomen afhankelijk
is van de situatie waarin men verkeert. In vredetijd zal b.v. de 2 1/2 t. truck
van de gravendienst voortdurend beschikbaar zijn, in de tropen of in
Zuid-Frankrijk (des zomers) zal men een andere prioriteitenlijst hebben
dan in de koude streken enz.

De volgende lijst geeft de plaats van de 82 stuks 2 1/2 t. trucks in
het R.I. aan:

St. + staf cie:		
cie staf	1 × 2 1/2 t.A.D. (bagage)	1 st.
	1 × 2 1/2 t.co + ops (tbv cp)	1 "
	1 × 2 1/2 t.A.G. (tevens onh)	1 "
vbd pel	1 × 2 1/2 t.vbd	1 "
stafwacht	1 × 2 1/2 t.A.G.	1 "
	5 st. = 5 st.	

Infanterie bataljon:		
3 tir cien,	1 × 2½ t.A.D. (bagage)	3 st.
ost cie	1 × 2½ t.A.D. (bagage)	1 „
staf „	1 × 2½ t.A.D. (bagage)	1 „
„ „	1 × 2½ t.A.G. bat st. gr.	1 „
„ „	1 × 2½ t.Pion+mu	1 „
	3 Bataljons à	7 st. = 21 st.
Tankeskadron:		
adm + bev.gr.	1 × 2½ t.A.D. (bagage)	1 st.
	1 × 2½ t. keukenwagen	1 „
		= 2 st.
Zware mortier cie:		
stgr.:	1 × 2½ t.A.D. (bagage)	1 st.
	1 × 2½ t. onderhoud	1 „
	1 × 2½ t. munitie	1 „
vuurreg.:	1 × 2½ co+ops (vrc)	1 „
		= 4 st.
Geneeskundige cie:		
ciest.	1 × 2½ t.A.D. (bagage)	1 st.
	1 × 2½ t. keukenwagen	1 „
vzpggr.	2 × 2½ t. gnk	2 „
		= 4 st.
Verzorgingscie:		
ciest.	1 × 2½ t.A.D. (bagage)	1 st.
	1 × 2½ t. keukenwagen	1 „
adm.pel:	1 × 2½ t. A.G. (bev.gr.)	1 „
	1 × 2½ t. A.G. (gr.d.)	1 „
vzg pel:		
co gr:	1 × 2½ t. A.G.	1 „
tk onh gr:	2 × 2½ t. onderhoud	2 „
mov onh gr:	2 × 2½ t. onderhoud	2 „
reg stafcie		
vzg gr:	1 × 2½ t. keukenwagen	1 „
tkesk vzggr:	6 × 2½ t. munitie	6 „
	4 × 2½ t. b.o.s.	4 „
mrcie vzggr:	1 × 2½ t. keukenwagen	1 „
	4 × 2½ t. munitie	4 „
3x batvzggr:	2 × 2½ t. munitie	6
	5 × 2½ t. keuken	15
		21 „
		= 46st.
	Totaal R.I.	82 stuks

Hieruit valt op te merken dat alle Cien van het R.I. beschikken over een A.D. motorvoertuig, en wel organiek in de Cie. Ook dat alle keukenwagens zich in de Vzgr Cie bevinden, behalve de keukenwagen van het tankeskadron en de geneeskundige Cie. De redenen hiervoor zijn: het tankeskadron zal vaak apart verplaatsen vanwege zijn geringere mars-snelheid en dan kan het mogelijk zijn dat er toch gegeten zal worden; de keuken van de GnK Cie moet steeds bij de verzamelplaats gewonden zijn i.v.m. voedselbereiding voor gewonden. Dit is zeer belangrijk ook uit moreel oogpunt.

De S4 behoort op een werkblad de toestand en beschikbaarheid van het organieke transport bij te houden. Indien het dan nodig is om van een of ander onderdeel transport weg te halen, weet hij precies de stand van zaken zonder ontelbare telefoontjes. Zo'n werkblad is moeilijk bij te

Kolom	Verzorgingscompagnie																				
	Gnk cie		Reg's vzg peloton																		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
1	Totale sterkte (Of + manschappen) 692 664 677 268 178 127 31 194 40 52 6 7 1 1 8 14 8 25 178 2978																				
2	Personeel dat normaal rijdt 173 166 169 234 178 127 12 137 29 21 6 7 1 1 1 8 14 8 25 136 1320																				
3	Personeel dat normaal loopt 519 498 508 34 19 57 11 31 42 1658																				
4	Organieke voertuigen																				
5	1/4 ton trucks 30 29 31 33 8 5 1 12 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 6 154																				
6	3/4 ton trucks 4 4 4 4 5 14 1 4 4 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 3 38																				
7	2 1/2 ton trucks 6 6 6 5 4 2 4 2 1 1 5 2 1 4 7 2 2 41 74																				
8	Tanks M4 A1 18 18																				
9	Gep vtg M44 1 1																				
10	Bergings- en herstellingsvtg M32 1 1																				
11	Totaal organieke movn 40 39 41 43 26 27 2 20 3 2 2 2 6 2 1 4 8 3 3 50 286																				

houden daar vele factoren van invloed zijn: zoals b.v. defecte voertuigen, tactische situatie, bevoorradings situatie, voertuigen met andere opdrachten enz. Maar juist o.a. voor deze zaken zit de S4 met zijn personeel in de organisatie. (Voor het onderdeel rapport is het eveneens noodzakelijk om bij te houden hoeveel en welk soort motorvoertuig defect, ingeleverd of terug uit reparatie is.)

Belangrijke beginselen voor het poolsysteem zijn:

1. Beroof de onderdelen niet van hun tactische mobiliteit door „weapon carriers”, vuurmondtrekkers en onderhoudsvoertuigen weg te nemen.
2. Neem niet ALLE voertuigen van een onderdeel, daar bepaalde administratieve diensten voortdurend transport nodig hebben.
3. Gebruik, zo mogelijk, motorvoertuigen van één onderdeel als één groep. Dit vergemakkelijkt de controle en bevelvoering.
4. Zorg dat bij verplaatsingen in meerdere ritten voldoende munitie in de eerste slag mee naar voren wordt gevoerd.
5. Voorkom - indien mogelijk - het dumpen van *te veel* organieke ladingen in de voorste gebieden.

Om tot een efficiënt werkende transportregeling te komen is het van het grootste belang, dat alleen gereden wordt indien dat strikt noodzakelijk is. Het rijden met rijopdrachten moet ook aan het front zo lang mogelijk gehandhaafd blijven. Uitzonderingen zijn een achtervolging of terugtocht.

In KOREA was de regeling, dat geen 2½ t. truck het Divisiegebied mocht verlaten, zonder toestemming en geldige rijopdrachten. De toestemming moest worden verkregen van de divisie-verkeersregelingsstaf, via S4 en sectie G4. Later werd dit zelfs nog verscherpt en mocht geen voertuig meer het regimentsgebied verlaten zonder toestemming van de S4 van het regiment. Zodoende hebben de regiments S4 en de divisie G4 een kans dat ze over de voertuigen kunnen beschikken wanneer het nodig is. Ook de voertuigen van het NDVN werden herhaaldelijk voor andere opdrachten t.b.v. het R.I. gebruikt en deze gang van zaken was zeer bevredigend.

Afb. 1 geeft een staftabel, zoals bij te houden of op te maken door de S3 toegevoegd. Kolom Nr. 1, 2 en 3 worden bijgehouden door de S1 en 5 t/m 11 door de S4. Deze verstrekken de gegevens aan de S3 sectie, waar deze gegevens tot een tabel „samen geplakt” worden.

The great best of a military leader is his ability to be able to grasp quickly the essentials of a military problem, to decide rapidly what he will do and how he will do it, and then to see that his subordinate commanders get on with the job.

Fieldmarshal Montgomery.

Uit de Buitenlandse Vakpers

Waarom wil Stalin een nationaal Duits leger?

Stalins voorstel tot het vormen van een nationaal Duits leger, na een eventuele vereniging van West- en Oost-Duitsland, kwam op zijn minst genomen onverwachts. Indien men op de hoogte is van de krachtsverhouding tussen de politiediensten van beide delen is het evenwel minder verwonderlijk dan het op het eerste gezicht lijkt. De stand van zaken in West-Duitsland mag als bekend worden verondersteld, voorbereidingen om tot een werkelijk leger te komen zijn nog niet getroffen. Anders liggen de feiten evenwel in Oost-Duitsland. Sinds maanden is bekend, dat de Volkspolizei in wezen niets minder is dan een schaduwleger. Zij vormt de basis voor een echt leger en is in staat dat in weinig tijds uit de grond te stampen. Reeds in November 1951 waren er 30 VOPO „Dienststellen” of „Bereitschaften” met een gezamenlijke sterkte van 60.000 man, alsmede 15 Volkspolizei-schulen met een sterkte van 15.000 man. Een „Bereitschaft” is niets meer of minder dan het geraamte van een divisie. Staven en opleidingspersoneel staan gereed om met hun taak aan te vangen. Door opvullen van het geraamte met recruten kunnen snel 30 divisies worden gevormd. De voorbereidingsmaatregelen hiertoe zijn reeds getroffen. Soldijschalen liggen vast en op dit ogenblik is een intense wervingscampagne onder intellectuelen begonnen voor de officiersopleiding. Men begint op een aanvangssalaris van 600 Ostmark plus een levensmiddelenkaart nr 1.

Bij het bestuderen van de reeds ontworpen voorschriften valt op, dat deze onmogelijk alleen maar voor een politiemacht kunnen dienen. Men leest er over de taak van de artillerie in de aanval en in de verdediging, over luchtafweer, pantserafweer en over de algemene tactische beginselen. In welke geest de troep wordt opgevoed moge blijken uit zinsneden als „Gevangenen mogen slechts op bevel van hogerhand worden gemaakt. In het algemeen moet de tegenstander „restlos” worden vernietigd”.

Elk der 30 schaduwdivisies omvat: een staf met transportafdeling; een geneeskundige afdeling; een verzorgingsafdeling; een intendantafdeling; vier commando's van 1 tot 3 compagnieën infanterie met zware mitrailleurs en mid-

delbare mortieren; een artilleriestaf voor het bevelen van vier afdelingen artillerie; een verbindingsafdeling; een verkenningsafdeling met pantserwagens; een afdeling genietroepen; een afdeling luchtafweer; een afdeling pantserafweer; een afdeling zware mortieren en voorts tanks. De volledige motorisering is slechts een kwestie van tijd, terwijl men tevens een begin heeft gemaakt met het bouwen van kazernes. De propaganda is gericht op saamhorigheidsgevoel met het Sovjetleger. In elke Bereitschaft treft men 5 Russische stafofficieren aan en een officier van de politieke dienst. Ook bij de verschillende wapens worden Russische officieren tewerk gesteld.

Warum Stalin eine nationale Armee fordert.

DEUTSCHE SOLDATENZEITUNG,
1952, Nr 17.

v. H.

Enkele raadgevingen voor jonge staf-officieren.

De stafofficier is een integrerend deel van het brein van de commandant. Een van de belangrijkste — zo niet de belangrijkste — eigenschappen van de stafofficier moet rechtschapenheid zijn. Voor een stafofficier betekent rechtschapenheid drie zaken en wel a. eerlijk zijn tegenover zijn chef; b. eerlijk zijn tegenover de commandanten der onderdelen van de grote eenheid waarbij men stafofficier is; c. eerlijk zijn tegenover zichzelf.

Eerlijk zijn tegenover zijn chef betekent volkomen loyaal tegenover hem zijn. Hem niet afbreken en afkraken achter zijn rug. Hem altijd hooghouden. Het vertrouwen dat de troep in zijn hoogste commandant heeft is van doorslaggevend belang voor de overwinning. Het vertrouwen breken is moorddadig. Het betekent ook geheel in zijn geest te werken, ook al zou men het niet met zijn chef eens zijn. In dat geval moet men dit ter kennis van zijn chef brengen. Maar als de chef beslist heeft moet in volle overtuiging in zijn geest worden gewerkt. Een stafofficier moet steeds de eer en de glorie van zijn commandant voor ogen hebben, nooit zijn eigen eer en glorie. Hij moet bedenken, dat als zijn chef, door het opvolgen van zijn advies, faalt, die chef de klappen krijgt. Daarom mag hij zich er ook nooit op laten voorstaan, als die chef, door het

opvolgen van zijn advies, succes heeft. Voorts moet de stafofficier de dienende geest zijn van de commandanten der onderdelen. Hij moet hen niet overbodig lastig vallen en helpen om op de juiste wijze in de geest van de commandant te werken. Dat voorkomt veel moeilijkheden als b.v. talloze opgaven, die altijd ongelegen komen en altijd met spoed moeten worden ingediend.

Eerlijk zijn tegenover zichzelf betekent steeds bescheiden zijn functie vervullen. Ook mag hij geen „jabroer” zijn. Niets is verderfelijker dan dat. En tenslotte moet hij vooruitdenken en het zijn chef gemakkelijk maken, zodat deze zich geheel aan zijn hoofdtaak — het aanvoeren en leiden van de grote eenheid — kan wijden.

Majoor Trussel: Enkele raadgevingen aan jonge stafofficieren.

ANTI-AIRCRAFT JOURNAL, Januari/Februari 1952, besproken in TIJDSCHR. MIL. DOCUMENTATIE, Maart 1952.

B. K.

Bestrijding van angst.

Iedereen kent angst. Niemand ontkomt daaraan. Het is helemaal geen schande om in het gevaar angstig te zijn. Krijgsman zijn, wil helemaal niet zeggen, altijd held zonder vrees of blaam te zijn. Hij die beweert geen angst te kennen, liegt. Het is zelfs abnormaal geen angst te hebben bij optredend gevaar, omdat de angst een natuurlijke reactie is. Wij moeten het niemand kwalijk nemen, als hij angstig is, als men daarnaast zijn plicht doet. Het verdient aanbeveling om het vraagstuk van de angst bij de gewone theorieën te behandelen en te bespreken. Dat is een stuk praeventieve geneeskunde van grote betekenis en bovendien een machtig bestrijdingsmiddel in de psychologische oorlogvoering, die er op berekend is de mens bang te maken. Want een mens die bang is, is zichzelf niet meer en doet de gekste dingen.

De compagnies- en pelotons commandanten zijn de aangewezen personen om deze theorie te houden. Zij moeten er op wijzen dat angst een natuurlijke reactie is, die — als men er zich door laat beheersen, ons verlamt, maar die — als men hem weet te overwinnen in hoge mate helpt om er door heen te komen. Een mens die zijn angst weet te overwinnen is een sterk mens, die zich welbewust door de gevaren heenslaat. En men kan de angst zeer welbewust overwinnen en hem dan als het ware tot bondgenoot maken, want angst geeft spanning. Het hart klopt sneller, de

bloedstoevoer is verhoogd, alle zintuigen en hersenen werken sneller. Die factoren kan men bij de welbewust overwonnen angst ten eigen voordele gebruiken. En bedenk daarbij dat gij niet alleen maar de angst kent, ook bij de tegenpartij is dat het geval. Geen enkel volk bestaat alleen uit helden. Hij die het eerst zijn angst bedwongen heeft, heeft de grootste kans om te slagen en er overheen te komen. Het doen van zijn plicht — onder alle omstandigheden — en het kweken van teamgeest, vormen machtige bestrijdingsmiddelen van de angst.

The Soldier in combat.

U.S.A. ARMY PAMPHLET. B. K.

Wij hebben meer infanterie nodig.

De Amerikaanse infanterie is volgens kolonel Fairfax Deacon de best gesteunde ter wereld. Zo goed gesteund zelfs, dat dit ten koste gaat van de kracht van de infanterie zelve. De ondersteuning is nummer één geworden. Dat acht schrijver gevaarlijk en kan zelfs tot een ramp leiden. Want schrijver — die zelf geen infanterist is — is er van overtuigd, dat in alle soorten gevechten de infanterie het hem toch uiteindelijk moet doen. Zeer zeker heeft de infanterie de steun van artillerie, tanks, vliegtuigen, pioniers en nog veel meer nodig. Maar in de aller-eerste plaats heeft de moderne infanterie meer infanteristen nodig. Schrijver gaat na hoe dat nu te bewerkstelligen is. Aan het bataljon in zijn huidige vorm wil hij niet tornen. Maar in steeds toenemende mate moet op de organisatie van alle onderdelen boven het bataljon worden bezuinigd. Schrijver rekent uit, dat hij op die wijze — uitgaande van een „Division slice” van 60.000 man er 7.500 kan uitsparen. Deze uitgespaarde manschappen moeten in infanterieregimenten worden georganiseerd. Men moet van die regimenten vooral geen Divisies gaan vormen, want dan komt men onmiddellijk weer midden in het probleem van de steunende onderdelen. Niets anders dan doodgewone losse infanterieregimenten. Dan kan men niet alleen tot een goed werkend systeem van aflossing komen — want de infanterie heeft nog steeds het hoogste percentage verliezen — maar kan men ook, indien dit nodig is, een actie veel langer doorzetten. (Een zeer goed artikel — dat mij — in het bijzonder als vertegenwoordiger van het „Hoofdwapen” uit het hart gegrepen is. B.K.).

Kolonel Fairfax Deacon: We need more infantry.

COMBAT FORCES, Maart 1952. B. K.

Het eerste offensief van Rommel.

De beslissing van Hitler — tegen de wil van de Italiaanse generaals — om een speciaal korps naar Afrika te sturen, kwam voort uit de overtuiging dat de Italianen niet in staat waren om de oorlog in Afrika tot een goed einde te brengen. De nederlaag in Cyrenaica en de voortdurende mislukkingen in Albanië tegen het veel zwakkere Griekenland waren daar het bewijs van. En ook in Afrika had Wavell met een in aantal veel kleinere strijdmacht het 10e leger onder de maarschalk Graziani een vernietigende nederlaag toegebracht. Hitler beschouwde de oorlog in Afrika als van ondergeschikt belang, een opvatting die strategisch fout was en waarvan Rommel de noodlottige gevolgen zou ondervinden. Het Afrika-korps vertrok in het grootste geheim van Napels en Toronto naar Tripolis, op hetzelfde ogenblik dat Wavell verscheidene van zijn divisies van Afrika naar Griekenland moest sturen, en was uitstekend bewapend en getraind. De doctrines van Rommel waren:

- 1 Nauwe samenwerking van luchtmacht met grondtroepen, iets wat de Britten pas veel later hebben ingezien en toegepast.
- 2 Het achterland demoraliseren is doeltreffender dan op het front verliezen toebrengen.
- 3 Gemechaniseerde eenheden moeten behaalde successen in de diepte uitbuiten, zelfs wanneer zij het risico lopen om afgesneden te worden.
- 4 Tanks moeten in massa worden gebruikt onder het bevel van één commandant.

Rommel, die een uitgesproken persoonlijkheid was, leidde de operaties persoonlijk. Dit geschiedde van een commandowagen uit op het slagveld zelf en niet van een comfortabel hoofdkwartier uit, op grote afstand achter het front. Rommel was lastig in de omgang met zijn officieren. Hij dulde geen tegenspraak, was zeer ongeduldig, trok zich heel weinig van de raadgevingen van zijn technische adviseurs aan en was hard voor zijn ondergeschikten. Niettemin had hij er op onnavolgbare wijze slag van om de mensen voor hem te laten werken. Zijn troepen hadden een blind vertrouwen in hem, verafgooden hem bijna. Rommel trok zich niet veel aan van geheimhouding. Hij gaf zijn bevelen in klare taal via de radio. Hij kon zich dit permitteren omdat hij zijn beslissingen zeer snel nam en alle maatregelen had getroffen om de uitvoering onmiddellijk te doen aanvangen, zodat de tegenpartij toch geen

gelegenheid had om tegenmaatregelen te nemen. Zo lang Rommel dit initiatief had, leverde deze methode zeer veel voordeel op, daar de Britten zeer zorgvuldig alles codeerden. Rommel's „Fingerspitzengefühl" was fantastisch. Hij had een ongelooflijke flair om de fouten van zijn tegenstanders te ontdekken en uit te buiten. Zijn kijk op de situatie was buitengewoon. Een enkele blik op de kaart was voldoende om een situatie op haar juiste waarde te beoordelen.

Die eigenschappen kon Rommel volledig ten toon spreiden en uitbuiten bij zijn eerste offensief in Cyrenaica, dat de Britten van el Agheila weer teruggedreef naar de Lybisch-Egyptische grens. Met indrukwekkende snelheid deed Rommel al de winst van Wavell weer te niet.

Deze operatie deed weer eens voor de zoveelste maal zien, wat de invloed van één man op de massalegers van het heden nog steeds heeft en altijd zal hebben. Zeer terecht merkt schrijver dan ook op, dat Rommel vier maanden te laat in de woestijn kwam. Was Rommel daar geweest toen het 10de Italiaanse leger in zijn volle sterkte nog bij Sidi Barani in Egypte stond, dan waren naar alle waarschijnlijkheid Egypte, het Suezkanaal en het Midden Oosten voor Engeland verloren geweest en zou de oorlog wel eens een totaal ander beloop hebben kunnen gehad.

Cees: Het eerste offensief van Rommel.
HET LEGER, DE NATIE, Maart 1952.

B. K.

De veldloop.

De geringe materiële eisen, die het veldlopen aan zijn beoefenaars stelt, maken deze tak van sport bij uitstek geschikt voor de militaire opleiding. Een paar goede schoenen is het enige wat men „materieel" gezien nodig heeft. Daarnaast een flinke dosis doorzettingsvermogen, moed en lange adem. Het is een tak van sport, waarin niet alleen de persoonlijke capaciteiten in hoge mate tot uiting komen, maar waarbij ook de zo noodzakelijke teamgeest op voortreffelijke wijze kan worden aangekweekt. Een krachtige en stelselmatige lichamelijke training is de noodzakelijke basis voor de opleiding van de soldaat. De motor heeft wel de paarden, maar niet de mensen vervangen. De moderne oorlog eist geestelijk en lichamelijk zeer veel van de hedendaagse soldaat. De veldloop is een machtig middel om zowel de geest als het lichaam een hoge mate van training te geven. Bovendien stelt zorg-

vuldige waarneming van de deelnemers ons in staat om die deelnemers op hun lichamelijke kwaliteiten en hun karakter, hun aanvoerders capaciteiten te beoordelen. Een sport die een grote plaats in het moderne opleidingsstelsel moet innemen.

Lt. de Wolf: Ontstaan en ontwikkeling van de Cross-Country.

HET LEGER, DE NATIE, Maart 1952.

B. K.

Atoomgranaten voor de artillerie.

In Augustus 1950, vijf jaar nadat de eerste atoombommen waren gevallen op Hiroshima en Nagasaki, deelde generaal Collins — de Amerikaanse commandant strijdkrachten te velde — mede dat het helemaal niet onmogelijk was om atoomartillerie te gebruiken. In December 1951 kon de generaal vertellen, dat atoomgranaten binnenkort werkelijkheid zouden worden. Dat betekent helemaal geen revolutionaire omwenteling in de bewapening, aldus de generaal. Het is niets meer dan een logische stap in de ontwikkeling van de artillerie die er steeds en door alle eeuwen heen naar heeft gestreefd om zijn uitwerking te vergroten, zowel door opvoering van het kaliber, grotere mobiliteit, verbeterde schietmethoden, technische verbeteringen en vergrote werking van de granaten zelf. Over het atoomkanon zelf, zei de generaal, dat het een dracht kon hebben, die gelijk of misschien iets groter zou zijn dan die van nu aanwezige zwaarste artillerie.

De vernietigende uitwerking van de atoomgranaat zal groot zijn. Hoewel de generaal zegt niet te weten hoe groot de uitwerking van een atoomgranaat is, gaat hij bij zijn beschouwingen verder uit van de atoombom type Hiroshima. Deze bom had een energie die gelijk stond met die van 20.000 ton trinitrotoluol. De explosieve lading van een granaat van 105 mm is 4.8 Amerikaanse ponden. Per afdeling is dat $18 \times 4.8 = 86.4$ pond. Om dezelfde energie te krijgen als de Hiroshimabom zijn dus 20.000 ton gedeeld door 86,4 (Am.) ponden, is gelijk 4.628.000 afdelingen nodig. Zelfs al zou de atoomgranaat $\frac{1}{10}$ of $\frac{1}{100}$ deel van de uitwerking van de Hiroshimabom hebben, dan vertegenwoordigt deze granaat nog een ongekende hoeveelheid artillerie. Massadoelen zijn de uitgezochte doelen voor de atoomgranaat, dus marcherende troepen, troepen in gereedstelling, versterkingen. In feite dezelfde doelen die wij nu bij voorkeur aan de artillerie geven. Generaal Collins is van mening, dat deze

granaten een bijzondere betekenis voor de verdediging hebben. Dat acht hij zeer gelukkig, omdat in een eventueel toekomstige oorlog het Westen zeer beslist in de verdediging is. Indien deze granaten tegen Chinese „human waves” zouden worden gebruikt, zou elke aanval met zelfmoord gelijk staan. Door de vernietigende uitwerking zal men tot een nog veel grotere verspreiding, dan tot nu toe gebruikelijk, moeten komen. Men zal zich afvragen, waarom men atoomgranaten moet ontwikkelen als men ook lichte atoombommen heeft. Het antwoord ligt voor de hand. Vliegtuigen kunnen niet altijd vliegen. Zij zijn nog steeds van het weer afhankelijk. Artillerie kan onder vrijwel alle omstandigheden schieten, bij nacht, bij mist, regen, sneeuw, storm. Bovendien is artillerievuur nauwkeuriger te regelen dan bommen werpen en het is nog steeds vlugger ter plaatse dan de bom. Beide methoden — de bom en de granaat — kunnen elkaar echter zeer goed aanvullen.

Redactioneel artikel.

COMBAT FORCES, Maart 1952. B. K.

Het oorlogspotentieel van de Sovjet-Unie.

Schrijver geeft verschillende overzichten, die een goed denkbeeld geven van de militaire kracht van de Sovjet-Unie.

Bevolking	200.000.000
Onder de wapenen op einde van de oorlog 1950 (vóór de agressie in Korea)	20.000.000
Einde 1951	3.000.000
	3.000.000

Grondstrijdkrachten.

	Aantal Divisies	Inf Div	Pantser Div	Art Div	Luchtlandings Div
1941	200				
1944	533	470	33	20	20
1950	175 à 200	?	27	?	?

De Sovjet-Unie kan mobiliseren:

- binnen twee à drie maanden 260 Divisies;
- binnen zes tot twaalf maanden 533 Divisies.

Momenteel beschikt de Sovjet-Unie over 175 à 200 Divisies, waarvan 40 tot 60 op volle oorlogsterkte. De sterkte van een Russische oorlogsdivisie is ongeveer 11.000 man, van een Amerikaanse

ongeveer 18.000. De Russische pantserdivisie telt 270 tanks, de Amerikaanse 400. In de Amerikaanse Divisie zijn \pm 4000 niet combattanten in de Russische Divisie slechts 500. Het verschil spruit voornamelijk voort uit de weinige verzorging die de Russische soldaat nodig heeft. Een Amerikaanse compagnie telt 38 man, die zich uitsluitend bezighouden met koken, administratieve werkzaamheden, wassen, badinrichtingen; bij een Russische compagnie maar 2.

De sterkte der luchtlandingstroepen bedroeg in 1950 vermoedelijk 100.000 man. De grondstrijdkrachten zijn verdeeld in zes legers en wel

1. Noord leger, hoofdkwartier in Leningrad.
2. West leger, hoofdkwartier in Minsk.
3. Zuid leger, hoofdkwartier in Odessa.
4. Kaukasus leger, hoofdkwartier in Tiflis.
5. Turkestan leger, hoofdkwartier in Tashkent.
6. Verre Oosten leger, hoofdkwartier in Wladiwostok.

De sterkte der bezettingslegers in Duitsland, Oostenrijk en in de Balkanlanden is vermoedelijk 40 tot 45 Divisies.

De luchtstrijdkrachten.

In 1949 was de sterkte als volgt:

Jachtvliegtuigen	8200
Zware bommenwerpers	400
Transportvliegtuigen	2000
Toestellen van verschillend type	4200
In Reserve	10000

Totaal 14800

De luchtstrijdkrachten zijn voornamelijk tactisch.

Elk leger der grondstrijdkrachten wordt gesteund door een luchtleger ter sterkte van ongeveer 2000 toestellen.

De Sovjet-Unie is thans bezig aan de opbouw van een strategische luchtmacht van zware bommenwerpers van het Amerikaanse type B 29, echter van lichtere constructie, zodat de actie radius groter is. Dit is de Tu 4

De zeestrijdkrachten.

onderzeeërs	250 à 340
slagschepen	3
kruisers	9
torpedobootjagers	60
vliegtuigdekschepen	?
mariniers	?

Het zwaartepunt der zeestrijdkrachten ligt wel uitgesproken bij de duikboten. Nieuwe zeer snelle types met grote actie-radius zijn in studie. Vermoedelijke snelheid 26 zeemijlen per uur, actie-radius 30.000 km.

Het materieel.

De tanks.

Bijzondere kenmerken: zeer brede rupsband, waardoor grote beweeglijkheid blijft bestaan in sneeuw en modder.

Dieselmotoren, waardoor grotere actie-radius en minder brandgevaar dan bij gebruik van benzine.

Er zijn slechts drie types chassis, licht, middelbaar en zwaar. Grote eenvoud van constructie.

Laag profiel, achteraandrijving, anti-magnetisch, om het plaatsen van kleefmijnen te voorkomen.

Voornaamste types T 34, T 70 en Joseph Stalin. In constructie is een tank van 70 ton.

Jagers	Type	Snelheid in km per uur	Overeenkomstige Amerikaanse typen
Mig 15	een motorig	1050	F 86 Sabre
Yak 25	"	1100	F 84 Thunderjet
La 16	twee motorig uitgerust met radar. Nachtjager	?	F 94 of Northrop Scorpion
La 17	een motorig	1040	?
Bommenwerpers			
Tu 2A	twee motorig	550	?
Tu-10	"	920	?
H 16	vier motorig	880	B 25

De artillerie.

Hieraan wordt zeer veel aandacht besteed. De opleiding is voor een groot deel afgestemd op direct gericht vuur tot op 500 m van de vijand. Maar het indirecte vuur wordt niet verwaarloosd.

De infanterie divisie beschikt over:

- 24 kanonnen van 76 mm
- 24 houwitser van 122 mm.

De pantserdivisie: 36 kanonnen van 76 mm en 24 houwitser van 122 mm.

De artilleriedivisie heeft: 72 kanonnen van 76 mm, 84 kanonnen van 122 mm, 108 houwitser van 122 mm en 54 houwitser van 152 mm.

Kaliber	dracht in km	gewicht v. d. granaat in kg	gewicht v. h. stuk in kg
76 mm	13.7	6.2	400
122 mm houw	12	22	400
122 mm lang	20.4	25	1750
152 mm houw	12	40	900
152 mm houw	17	43.5	1750
522 mm lang	26	45	
203 mm houw	17.5	100	

Lieutenant Hebbelink: Le potentiel de guerre de l'U.S.S.R.

L'ARMEE, LA NATION, Maart 1952.
B.K.

Weet uw verrekijker te gebruiken.

De verrekijker is van onschatbare betekenis voor elke aanvoerder. Hij is onmisbaar voor:

1. het waarnemen van troepen, pantsers, wapens, voertuigen en vliegtuigen;
2. het verkennen van vijandelijke opstellingen;
3. het localiseren van doelen;
4. het meten van hoeken;
5. het waarnemen en regelen van het vuur;
6. terreinstudie.

Dit korte overzicht is nog met tal van punten aan te vullen. De meest uitstekende kijkers hebben nochtans weinig waarde in handen van iemand, die dit instrument niet weet te gebruiken. Schr. geeft de volgende nuttige raadgevingen bij het gebruik van de kijker.

- 1 Stel de juiste stand aan het oculair vast en houdt deze vast.
- 2 Reinig de kijker alleen met een zachte

lap stof, die steeds in het foudraal moet worden bewaard.

- 3 Belet dat zand, stof of water in het foudraal komen.
- 4 Houdt het deksel van het foudraal steeds gesloten, ook als gij uw kijker gebruikt.
- 5 Gebruik uw kijker zoveel mogelijk in de schaduw. Wanneer gij hem alleen in het zonlicht gebruiken kunt, scherm dan de objectieflenzen voor de zonnestralen af. De terugkaatsing van de objectieflens is op vele kilometers zichtbaar.
- 6 *Laat uw ogen vaak rusten.*
- 7 Druk uw kijker niet tegen uw ogen aan.
- 8 Ondersteun uw armen bij het kijken.
- 9 Tracht nooit uw kijker uit elkaar te halen of een deel er van los te maken. Uw kijker is dan in minder dan geen tijd onbruikbaar.
- 10 Olie nooit uw kijker in.
- 11 Zit nooit met uw vingers aan de lenzen.

Major Hiore in INFANTRY SCHOOL QUARTERLY, Januari 1952.

Besproken in TIJDSCHRIFT VOOR MILITAIRE DOCUMENTATIE, Maart 1952.
B. K.

Tanks en vliegtuigen.

Het vliegtuig heeft — naast de vele taken die het in de strijd heeft te volvoeren — zich ook ontwikkeld tot een der machtigste tankbestrijdingsmiddelen. Zij kunnen snel en in grote hoeveelheden geconcentreerd worden en de vijandelijke pantsermassa's zware, zo niet dodelijke slagen toebrengen. Het kan geschieden met boordkanonnen, die echter het nadeel hebben, dat hier juistheidsvuur moet worden afgegeven, wat bij de grote snelheden moeilijk is, daar men op afstanden van 400—1000 m zal moeten vuren. Raketten geven betere resultaten, daar hun vuurdichtheid groter is. Bommen van 50—200 kg in duikvlucht afgeworpen op een hoogte van 400—800 m kunnen grote uitwerking hebben. Maar het is vooral de Napalmbom die van bijzondere betekenis is. De in Korea gebruikte Napalmbom stort zijn brandende inhoud uit over een strook van plm. 500 m². Alles wat zich daarin bevindt is verloren. Het vuur is zo hevig, dat tankbemanning in de tanks sterven door zuurstofgebrek. Pogen zij de tank te verlaten, dan verbranden zij. Volgens Amerikaanse gegevens zijn 80% van de vernietigde vijandelijke tanks door de luchtstrijdkrachten buiten gevecht gesteld. En van deze 80% is

driekwart door Napalmbommen vernietigd. Schrijver spreekt de hoop uit, dat de Zwitserse L.S.K. op ruime schaal van Napalmbommen zal worden voorzien.

Luitenant-Kolonel van de Generale Staf W. Hörning: Panzer und Flieger.

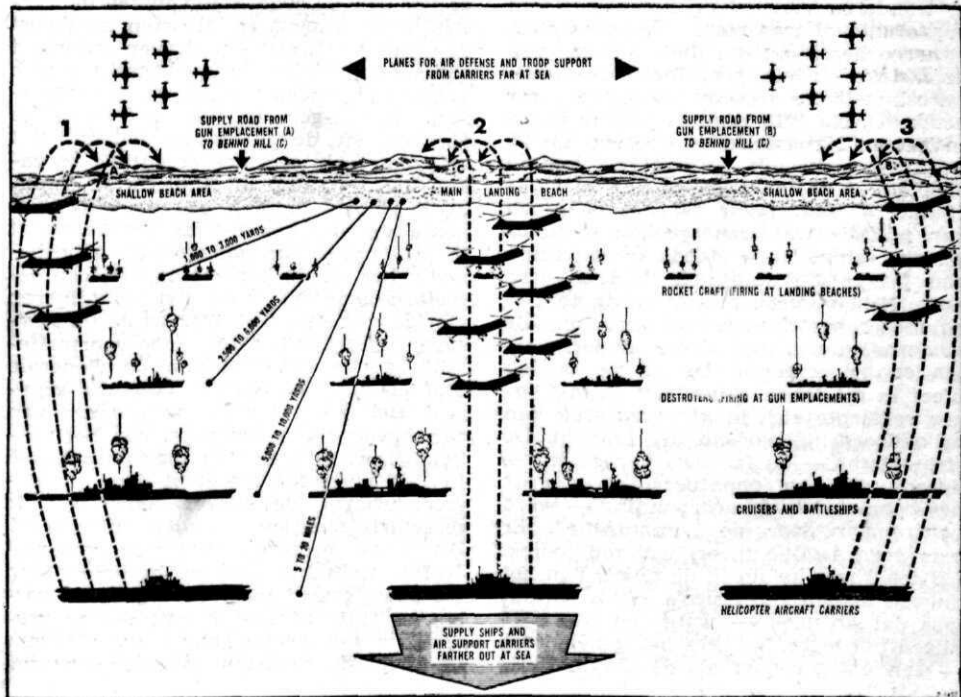
ALLGEMEINE SCHWEIZERISCHE MILITAER ZEITSCHRIFT, Maart 1952. B. K.

De verticale omvatting.

Omvattingsmanoeuvres zijn door alle eeuwen - als zij slaagden - dodelijk geweest voor de partij die omvat werd (b.v. Cannae 216 v. Chr., Leuthen 1757, Marengò 1800, Tannenberg 1914, Stalingrad 1943, Falaise 1944, Ruhrgebied 1945 B.K.). Elke veldheer van betekenis heeft er naar gestreefd als hij het maar even kon bewerkstelligen. De ontwikkeling der luchtstrijdkrachten heeft een nieuwe mogelijkheid geopend namelijk die van de luchtlanding, de verticale omvatting. De inzet van parachutisten heeft echter het nadeel, dat zij tijdens en kort na de landing zeer kwetsbaar zijn. Bovendien zijn zij nog te veel van het weer afhankelijk. Zo werd de inzet van de Amerikaanse parachutisten op D-day, 6 Juni 1944, bij de grote invasie in Normandië, zeer gehandicapt door de barre wind, waardoor

de parachutisten vele kilometers verwijderd van het gestelde doel op de grond kwamen en op een veel te groot oppervlak. Slechts aan het feit, dat de Duitsers geheel waren verrast en als gevolg van een foutieve strategische conceptie weinig of geen strategische reserves hadden, werd een debacle voorkomen.

De helicopter geeft in dit opzicht veel betere mogelijkheden en dit zal steeds beter worden, naarmate snellere helicopters worden ontwikkeld, waar men druk mee bezig is. De verticale omvatting, die zich van de verdedigingslijnies op de grond niets aan trekt en die steeds minder afhankelijk van de weersomstandigheden wordt en met steeds groter snelheid en doeltreffendheid kan worden ingezet, maakt uiterst beweeglijke grondtroepen en een zo sterk mogelijke luchtmacht een levensvoorwaarde voor elke verdediger. Voor het doen slagen van de aanval is het meesterschap in de lucht eveneens noodzakelijk. Bijgevoegde schets geeft een goed overzicht van een mogelijk gebruik van Helicopters. (Dat er ook in dit opzicht al weer niets nieuws onder de zon is blijkt wel uit het feit dat reeds omstreeks 1930 de toenmalige Luitenant-Kolonel van de Generale Staf van het Nederlandse leger Baron van Lawick, de laatste gouverneur van de

KMA voor de tweede wereldoorlog, een boek uitgaaf „De verticale omvatting”. B. K.).

Vertical Envelopment. Ongeïgnaard artikel in FLYING, Nov. 1951, besproken in MILITARY REVIEW, Maart '52.

B. K.

Het Franse leger zoekt een doctrine.

Het Franse leger van 1914 was volkomen doordrongen van één grote, alles overheersende doctrine, de offensieve gedachte, voortspruitende uit en gebaseerd op de revanche-idee van 1870 en de herovering van de verloren gegane provinciën Elzas en Lotharingen. Maar hoewel de offensieve gedachte uit een oogpunt van oorlogvoering op zichzelf volkomen juist was, werden er bij de toepassing er van zeer grote fouten gemaakt, want men had de doeltreffendheid van de moderne wapenen geheel onderschat en men had zich niet voldoende rekenschap gegeven van de gevolgen, die het optreden van de miljoenen-legers met zich mede bracht. Het resultaat van deze fouten was de stabilisatie der fronten en enorme verliezen. De in de offensieve geest opgevoede legers staan jaren tegenover elkaar. Van manoeuvre is geen sprake meer. Alleen de zo kostbare en slopende frontale aanval is mogelijk. Gedurende vier jaar zijn er wonderen verricht op het gebied van organisatie, transport, bevoorradings, vuurvoorbereiding en het maken van defensieve opstellingen. Maar de „militaire kunst” als zodanig werd niet meer bedreven. Na 1918 bestudeerde de Franse Hogere Krijgsschool de oorlog '14-'18. Dat was menselijk en ook nog logisch voor zover de bewapening nog niet geëvalueerd was. Maar bij het opkomen van militair wetenschappelijke vernieuwingen, stond toch steeds de slachting van '14-'18 de militaire leiders voor ogen. Men vreesde onvoorzichtig te zijn en men waarschuwde er voor om de moderne vuurkracht niet te onderschatten en te vergeten. De gehele tactiek bleef in dit teken staan. Het Franse leger verdiepte zich in het vraagstuk van de ondoordringbaarheid der fronten. De strategische — en tactische verbeeldingskracht, die zo onontbeerlijk is voor het behalen van de overwinning — werd verdrongen door de „organisatie”. Er was geen tactiek meer, wel methodiek. De zekerheid kwam in de plaats van het durven nemen van risico's. Het resultaat was dat de natie — want het was niet alleen het leger, het was het gehele volk — een wangedrocht als de Maginotlinie

schiep. Die linie was de personificatie van de mentaliteit van een volk, dat zeker de oorlog niet wilde, maar dat tot diep in 1940 niet eens begreep, waarom het vocht. In plaats van de eerste bataljons van Hitler, die in 1936 de Rijn overschreden weer terug te jagen, ging het grootste leger ter wereld voort met het opstellen van veelkleurige vuurplannen om de ruimten tussen de kazematten af te grendelen. In plaats van in September 1939 het luttele aantal Duitse Divisies, die het Westfront hielden aan te grijpen en op te rukken naar het hart van Duitsland, bleef men opgaan in verrukking voor het wonder der techniek, dat de Maginotlinie tot op zekere hoogte was en wijdde verder al zijn aandacht aan de vrije tijdsbesteding van de soldaat. Door alle eeuwen heen is de defensieve geest, die bijna altijd tot uiting kwam in liniaire en cordon-opstellingen de grote verzoeking geweest van al diegenen die nergens sterk waren, daar ze het overal wilden zijn. Grote overwinningen daarentegen zijn alleen behaald door de legers, die zich alleen verdedigden om zich te dekken en de vijand met de grootst mogelijke kracht wisten te treffen op zijn vitale punten.

In een leger is steeds een neiging tot particularisme en onafhankelijkheid. De ondervinding leert dat, telkens wanneer er iets aan de coördinatie tussen de verschillende wapens en diensten mankeert of wanneer zij een overdreven autoriteit aannemen, die hen in staat stelt om zich aan het algemeene commando te onttrekken, het leger in verval begon te geraken en de nederlaag volgde. Dat was dan ook een der essentiële oorzaken van de ramp in 1870. De 3e Republiek poogde hieraan een einde te maken door de Chef van de generale staf te bestemmen als aangewezen opperbevelhebber en de benoeming van een secretaris-generaal voor het coördineren van de diensten. Tot 1912 werkte dit systeem uitstekend, dank zij de voortreffelijkheid van de Chef van de Generale Staf en het feit, dat de secretaris-generaal zich hield binnen de grenzen van zijn bevoegdheid. De geest van het particularisme was er niet mee ontwapend. In 1912 herleefde die geest door een decreet waarbij de bevoegdheden van de secretaris-generaal werden uitgebreid. Dit lokte protesten uit van generaal Joffre. Gelukkig kon de herleving van die geest geen kwaad doen vóór de oorlog in 1914 uitbrak. Na de oorlog veranderde het beeld geheel, daar tijdens de strijd de diensten aanzienlijk waren

uitgebreid door de toenemende belangrijkheid van het materieel. De staven namen in aantal en omvang toe evenals de bureaucratie. Na de rampjaren van de tweede oorlog was men niet tot ander inzicht gekomen. Het was zelfs zo, dat op 1 officier bij de troep er 4 een bureaubetrekking vervulden. Er is nu een verbetering waar te nemen, meent schr., maar het systeem als zodanig heeft ernstige gevolgen. Ieder initiatief op het gebied van de administratie is in toenemende mate aan het commando onttrokken, terwijl er een enorme zwaarwichtige contrôle is. Wanneer een korpscommandant eeuwig en altijd als aangeklaagde door de diensten ter verantwoording wordt geroepen, wordt hij door de bureaucratie afgeslapt en verwaarloost hij de opleiding. De administratie is een doel op zichzelf geworden. Is het dan te verwonderen, dat in de officiersrangen, de „ambtenaar” de „krijgsman” voorbijstreeft? Een zodanige toestand maakt het nemen van dringende en energieke maatregelen noodzakelijk, want daarvan hangt - aldus schr. - de wedergeboorte van het Franse leger af. Men geve aan de commandanten der grote eenheden en korpsen het administratief initiatief en het beheer van het budget terug. Daardoor zal het aantal contrôle-ambtenaren dalen en zullen - door het zich bewust worden van de verantwoordelijkheid, de juiste bevelhebbers naar voren komen. Vele diensten kunnen in vredetijd geheel worden opgeheven en door het sluiten van contracten worden vervangen. Er is een structuurhervorming nodig, die door het feit dat het leger zo volledig mogelijk in de natie zal worden geïntegreerd, de algemene onkosten zal drukken, het budget gezond zal maken en aan de economie in het algemeen de middelen en het personeel zal teruggeven, waarvan de militaire specialisatie niet meer gerechtvaardigd is. Voorts een organisatiehervorming, waardoor het Franse leger niet langer meer een louter administratief geheel zal zijn, maar weer een strijdbare kracht, die in staat zal zijn haar opdrachten op de juiste wijze uit te voeren, waarbij intelligentie, gezonde verbeeldingskracht, initiatief, stoutmoedigheidfactoren die in het verleden steeds de basis zijn geweest waarop grootheid werd gebouwd, het geheel weer zullen moeten beheersen.

Generaal Béthouard: L'armée Française à la recherche d'une doctrine
TIJDSCRIFT VOOR MILITAIRE DOCUMENTATIE, Maart 1952. B. K.

Bescherming van de burgerbevolking en passieve weerstand in de oorlog.

Een volk, dat gevaar loopt in de „totale oorlog” betrokken te worden (en welk volk is dat onder de huidige omstandigheden niet. E. K.) is gedwongen ook de „totale verdediging” voor te bereiden. Dat betekent geenszins dat alle bewoners van een land actief aan de strijd moeten deelnemen. Er zijn tal van gebieden - buiten het zuivere militaire - waar volhouden van even grote betekenis is, als het volhouden aan het front zelve. Schrijver is van mening dat in West-Europa de partisanenstrijd op grote schaal niet kan worden gevoerd. Daarvoor is het terrein al veel te veel gecultiveerd. De algemene zaak zou er in de dichtbevolkte, steeds zeer gemakkelijk te bereiken gebieden, slechts matig mee worden gediend, terwijl de gehele last op de weerloze bevolking zou neerkomen. De passieve weerstand kan naar schrijvers mening van de grootste betekenis zijn. Een volk dat leven wil en de vrijheid lief heeft, zal ook na een militaire nederlaag de strijd om de vrijheid niet opgeven. Twee factoren spelen daarbij een belangrijke rol en wel: a. het volk als geheel en b. de tijd. Vanzelfsprekend zal na een militaire nederlaag en een daaropvolgende bezetting een schok volgen, die echter sneller kan worden overwonnen naarmate de voorbereidingen voor de passieve weerstand beter zijn getroffen. Om daaraan een einde te maken, zou de bezetter er toe moeten overgaan om alle inwoners van de bezette gebieden te deporteren. Maar in het zwaar geïndustrialiseerde West-Europa zou dat nog veel nadeliger voor hem zijn.

Wat kan nu ten aanzien van de passieve weerstand worden georganiseerd. Schrijver bespreekt de volgende punten:

1. Geen enkele personeelskartotheek mag in handen van de vijand vallen. Dit geldt niet alleen de officiële bescheiden van de burgerlijke stand, maar ook voor die van politieke partijen, verenigingen, van officiële en semi-officiële instellingen.
2. Elk gezin moet zorgen voor een voorraad levensmiddelen en primaire levensbehoeften. Als vaststaand kan men aannemen, dat een bezetter zich onmiddellijk meester zal maken van alle officiële voedsel- en andere grote voorraden.
3. Het algemeen administratief apparaat moet tot op zekere hoogte onbruikbaar kunnen worden gemaakt.
4. Een belangrijke rol zal de politie bij de passieve weerstand dienen te spe-

len. Dit apparaat dient daar op te worden voorbereid.

5. De illegale pers- en berichtendienst moet worden georganiseerd, teneinde de bevolking op de hoogte van de juiste stand van zaken te houden en het dodende isolement te doorbreken, waarin de bezetter de bevolking zal brengen. Het berichtensysteem moet een zg. „Sneeuw-balsysteem” zijn. Dat is het meest werkzaam. Er moeten echter verschillende kanalen zijn, waarlangs de berichten binnenkomen en verspreid worden. Nooit mag de bevolking zonder berichten zijn.

6. Een bijzondere rol speelt de radio. Hoewel de bezetter zal pogen alle radiotoestellen in beslag te nemen, moeten steeds radiotoestellen aanwezig zijn. Kleine toestellen, lopend op zaklantaarnbatterijen moeten voorhanden zijn.

7. Met het uitschakelen van geestelijken moet rekening worden gehouden. De kerkelijke bevoegdheden moeten kunnen worden gedelegeerd. De gelovigen moeten weten, dat alle berichten van compromissen van de kerk met de bezetter gelogen zijn.

8. Men moet voortdurend zo goed mogelijk op de hoogte zijn van de voornemens van de bezetter. Arrestatiebevelen moeten op de een of andere manier worden gelezen en de bedreigden tijdig worden gewaarschuwd. Zo nodig moeten gearresteerden worden ontvoerd. Onderduikmogelijkheden moeten georganiseerd zijn.

9. Een moeilijke taak wordt het voor de weerstandsbeweging, als men op grote schaal tot deportatie overgaat. Registratie moet belet of gesaboteerd worden. Brandstichting of aanslagen op regeeringsbureaux, sabotage aan verkeersmiddelen en verkeerswegen kunnen wellicht velen redden van deportatie.

10. Sabotage moet zeer zorgvuldig worden verwezenlijkt, daar de burgerbevolking aan de scherpste represailles bloot staat. Het moet wel een zeer belangrijk doel zijn, zoals b.v. de aanslag op de fabrieken van het „zwarte water” in Noorwegen, die van zulk een grote betekenis voor het Duitse atoomonderzoek waren. Speldeprikken op dit gebied zijn doelloos en staan in geen vergelijk met de represailles.

11. De boeren moeten nauwkeurig worden voorgelicht om te weten hoe zij op de beste wijze vorderingen kunnen saboteren.

12. Volkomen betrouwbare lieden moeten zich bij de tegenpartij aansluiten. Zij kunnen de kostbaarste inlichtingen verschaffen.

13. Van verraders — die zich dus „werkelijk” aan 's vijands zijde stellen — moet elke daad nauwkeurig worden vastgelegd. Op bepaalde tijden moet hun daarvan een overzicht onder het oog komen. Er zijn niet veel zenuwen, die daar tegen kunnen. In de oostelijke (Russische) bezettingszone van Duitsland heeft dit systeem al tengevolge, dat hoge communistische beambten zich in verbinding stellen met hun tegenstanders.

14. Voor verraders in eigen rijen moet zeer zorgvuldig worden opgepast.

Voorts roert schrijver het punt aan, wie die weerstandsbeweging moet organiseren en de vorming van het kader. Ook is schrijver van mening, dat men met die organisatie niet moet wachten totdat men bezet is. Dan is het „te laat”. Dan kost het ongelooflijk veel moeite en bloed om iets te bereiken. Die organisatie moet „nu” ter hand worden genomen.

15. Het belachelijk maken van Quislingen is een machtig wapen. (Een buitengewoon interessant artikel, dat zorgvuldige bestudering volkomen waard is. B. K.)

Schutz der Zivilbevölkerung und passiver Widerstand im Krieg.

Ongetekend redactioneel artikel.

ALLGEMEINE SCHWEIZERISCHE
MILITAER ZEITSCHRIFT, Maart '52.
B. K.

De wapens der toekomst.

Amerika zal binnen 10 jaar volkomen gereed zijn, om zijn atoomwapens in te zetten. Naar recente berichten gaat het daarbij in het bijzonder om de volgende strijdmiddelen.

De waterstofbom, die na afloop van de ontwikkelingsperiode kan worden beschouwd als het machtigste strijdmiddel en die een vernielende uitwerking heeft, welke 100 tot 1000 maal zo groot is als die van de boven Japan gebruikte atoombom.

Vliegtuigen, aangedreven door atoom-energie, voor welke aanmaak door de luchtmacht bereids opdracht is verleend, doch waarvan de ontwikkeling nog een lange tijd zal voortduren. Aangezien het met deze toestellen niet meer nodig zal zijn, om bij te tanken indien grote afstanden moeten worden afgelegd, zal men geen overzeese bases of vliegtuigmoederschepen meer nodig hebben.

Onbemande vliegtuigen, waarmede bedoeld lange afstandsprojectielen van hoog vermogen en voorzien van een atoomlading. De ontwikkeling hiervan duurt voort.

Radio-actieve mist. Een nieuw wapen, dat het oprukken van een overmachtige tegenstander door het opwerpen van een barrière onmogelijk kan maken. Steden, fabrieken, e.d. zouden daardoor tot evacuatie kunnen worden gedwongen, zonder dat vernielende bombardementen nodig zouden zijn.

Atoom-kanonneerboden. Varende afvuurbases voor lange afstand projectielen met atoom-lading.

Atoombommenwerpers opererende van gewone vliegtuigmoederschepen. De inzet hiervan is reeds thans mogelijk. Jet AJ-type van de marinevliegtuigdienst kan van dergelijke schepen verder dan 1000 km opereren. Dit betekent, dat van de Middellandse Zee uit aanvallen zouden kunnen worden ondernomen op de Zuid Russische staal- en oliegebieden.

Atomisch aangedreven vliegekampschepen met praktisch onbegrensde operationele afstand. Men verwacht, dat deze in 1960 voor gebruik gereed zullen zijn.

Atoom-duikboten. De eerste eenheid hiervan zou in 1954 gereed zijn. Zij hebben een onbegrensd onderwaterbereik met de mogelijkheid lange afstandsprojectielen met atoom-lading voor de vijandelijke kusten in te zetten.

Atoomtorpedo's, welke worden afgevuurd van duikboten.

Atoommijnen, als afweer tegen duikboten.

Atoom-artillerie, voornamelijk voor inzet tegen een sterkere tegenstander. Beproevingen zijn gaande.

Langeafstandprojectielen met atoomlading, in bijzondere ontwikkeling voor gebruik door landstrijdkrachten.

Radio-actieve wapens, waarvan de ontwikkeling voor tactisch gebruik thans wordt gezien. Volgens deskundigen zou hiermede een opdringen van de Russen naar West Europa kunnen worden voorkomen.

DEUTSCHE SOLDATEN ZEITUNG,
27 Maart 1952. v. H.

De organieke tanks van de Infanteriedivisie.

De huidige organisatie is, voor wat de organieke plaats van de tanks in de infanteriedivisie betreft, een verbetering bij de vorige toen geen tanks organiek aanwezig waren en deze voor het uitvoeren van opdrachten aan de divisie of aan een der onderdelen van de divisie werden toegevoegd. Men was er nooit zeker van en moest daardoor vaak plannen herzien. Het teamwork liet veel te wensen over. De tanks werden van het

kastje naar de muur gestuurd en eens kwam het in Italië voor, dat een bataljon tanks in een maand tijds zeven maal van infanteriedivisie wisselde, terwijl de infanteriecommandant telkenmale veronderstelde, dat hij een uitgerust tankbataljon ter beschikking kreeg en zijn plannen daarnaar richtte. Men werd het er dan ook over eens, dat de tanks een organiek onderdeel van de divisie moesten vormen. Alleen vonden alle DCn en hogere commandanten, dat dit op divisieniveau moest zijn en de regiments- en lagere commandanten op regimentsniveau. Men koos de middenweg en gaf een bataljon aan de divisie en een eskadron aan het regiment.

Vast staat, dat dit een vooruitgang was. Tanks en infanterie konden nu gemakkelijker samen oefenen en vooral zich aan elkaar gewennen. Indien de infanteriecommandanten een plan maakten, waarin tanks een rol speelden, wisten zij ook zeker, dat zij deze tanks zouden hebben als het plan moest worden uitgevoerd. Commandanten leerden elkaar, en de mogelijkheden en beperkingen van elkanders wapen, kennen. Korea heeft het goede hiervan bewezen. Wat Korea echter niet kon bewijzen was of de verdeling goed was. De organisatie loopt daar nogal uiteen. De ene divisie heeft alle organieke tanks, de andere slechts het bataljon. Alle resultaten echter waren goed, maar het is gevaarlijk daarop af te gaan, omdat Korea een uitzonderlijk operatietoneel is. Ook bij manoeuvres echter kan men ervaringen opdoen.

Vooraleer verder te gaan wens ik vast te stellen, dat uitbreiding van het aantal tanks in de divisie niet in overweging kan worden genomen. Mij hierop baserende denk ik aan de mogelijkheid van een nieuwe organisatie met een tankregiment, bestaande uit drie kleinere bataljons in handen van de divisiecommandant. Elk bataljon van 42 tanks plus 3 in de BatSt. Elk eskadron bestaande uit 3 pelotons van 4 tanks met 1 in de CieSt. Tezamen dus 6 tanks minder dan de huidige organisatie telt.

Dit betekent een tankbataljon op elk regiment infanterie en het heeft de volgende voordelen.

Bij opsplitsing krijgt een bataljon infanterie geen peloton, doch een kleine compagnie tanks ter beschikking. De compagniescommandant, die vaak tactisch beter is geschoold dan zijn pelotonscommandanten, (vooral als deze juist uit de aanvulling komen) kan nu zijn invloed op het verloop van de gevechten

blijven uitoefenen en de pelotons zelf kunnen elkaar, nu de dichtheid van tanks groter wordt, gemakkelijker steunen. Opleiding als infanterie-tank-artillerie-team kan efficiënter zijn. In de eerste periode traint een ieder in zijn eigen wapen. De regimentscommandant van de infanterie kan zijn volle aandacht op de infanterie richten, de divisiestaf krijgt in stede van met 4, met slechts 1 tankcommando te maken. Gelijksoortige eenheden onder gecentraliseerde leiding geven bij de opleiding steeds zekere voordelen. Tankschietbanen kunnen efficiënter worden gebruikt. De opleiding wordt meer uniform. Er kan doeltrefender verdeling plaats vinden van schaars opleidingspersoneel, zoals gequalificeerde instructeurs en technisch personeel. En toch kan in de voortgezette opleiding tezamen met de andere wapens worden getraind, en wel met de onderdelen, waarmede men ook de gevechten zal moeten voeren.

Minder afsplitsing van kleinere onderhoudsonderdelen zal gunstig werken. Op een lager niveau krijgt men altijd minder reservedelen en minder zeer gespecialiseerd personeel. Door de pooling op het hogere niveau zullen meer tanks in de voorste lijn kunnen worden gerepareerd en zullen zij sneller weer in het gevecht kunnen worden gebracht. Het bevoorradingsstelsel loopt in zijn uitvoering geheel met vorengaande voor- delen parallel.

De door mij voorgestelde organisatie zal een extra staf betekenen, alsmede meer onderhouds-, verbindings-, en bevoorradingspersoneel. Deze uitbreiding behoeft echter slechts gering te zijn. Immers de organisatie telt zes tanks minder, terwijl onze nieuwe tank een bemanning van vier heeft in stede van vijf.

Colonel W. G. Dolvin: Tanks in the infantry Division.

ARMOR, Maart/April 1952. v. H.

De commandant en de preventieve geneeskunde.

De man op het gevechtveld verstaat onder preventieve geneeskunde alles, wat hem tegen ziekte en verwonding kan beschermen. In de ogen van de geneeskundige dienst is het een combinatie van periodiek onderzoek, immunisatie, waterzuivering, opruiming van afval, opberging van voedingsmiddelen, opruimen van insecten en knaagdieren, etc. Voor de commandant betekent het niet meer of minder dan een deel van zijn training en leiderschap. Het vormt de basis voor

vele vitale zaken, zoals het leren aan de soldaat om te zorgen voor het rein houden van zichzelf en van zijn verblijf; het inspecteren van zijn voeten gedurende en na marsen; het goed toedienen van eerste hulp; het graven van latrines op de juiste plaats en het bedekken ervan na afmars. Al deze dingen behoren in de eerste plaats tot de verantwoordelijkheid van de commandant en niet tot die van de geneeskundige dienst. Iedereen weet, dat de preventieve geneeskunde zich in de eerste plaats richt tegen besmettelijke ziekten. De wetenschap gaat steeds vooruit en in de moderne oorlog is het aantal verliezen als gevolg van besmettelijke ziekten miniem in vergelijking met de oorlogen uit het grijze verleden.

In Korea werd het water doorgaans massaal gezuiverd door de logistieke eenheden. In noodgevallen zuivert de soldaat het water voor zijn persoonlijk gebruik door middel van een hem uitgereikt zuiveringstablet. Het resultaat van al dan niet goede waterdiscipline uit zich in het toenemen of afnemen van het aantal gevallen van diarrhee en dysenterie. Andere middelen om ziekten te voorkomen en het moreel te verhogen zijn veelvuldig gebruik van zeep en heet water. Indien onderdelen uit de voorste lijn worden genomen — waar zij vaak moeten volstaan met het reinigen van handen en gezicht — moeten zij zo snel mogelijk in staat worden gesteld gebruik te maken van daarvoor bestemde badinrichtingen.

Het is vrijwel onmogelijk alle insecten en knaagdieren in een uitgestrekt gebied te doden. Het enige praktische middel om besmettelijke ziekten door deze oorzaken te voorkomen is, dat elke eenheid en elk onderdeel deze, binnen en in de onmiddellijke omgeving van zijn eigen gebied, bestrijdt. Dit kan geschieden door het aanbrengen van een goede drainage, het elimineren van overvloedig grondwater waarin broeinesten van insecten kunnen voorkomen; het besproeien met antiseptische, e.d. middelen; het bedekken van de latrines en het gebruik van antiseptische middelen aldaar; het opruimen van afval; goede opslag van voedingsmiddelen en het juiste gebruik van middelen als muskietengaas enz. Vooral in de voorste lijn moet hierop door de commandant toezicht worden gehouden, aangezien juist daar de omstandigheden het meest ongunstig zijn. Men denke ook aan het desinfecteren van burgerbevolking en krijgsgevangenen. Goede preventieve geneeskunde van het onderdeel — dus een goede hygiëne

— en goede discipline gaan hand in hand. De commandant van elk onderdeel, hoe groot of klein ook, is daarvoor in de eerste plaats verantwoordelijk.

Saving lives on the battlefield.
OFFICERS' CALL, Nr. 4 1952. v. H.

Het Tank-Infanterie Team.

Tankcommandanten uit Korea krijgen de gelegenheid zich uit te spreken omtrent hun ervaringen. De voornaamste opmerkingen volgen hieronder.

— LtCol Mc Falls: Het werk van de tank-infanterie teams in mijn eenheid stond op een behoorlijk peil. Dit peil is echter eerst bereikt, nadat verschillende fouten aan het licht waren gekomen. In de eerste plaats ontbrak in het begin bij de infanterie, vooral bij de jonge infanterieofficieren, elke kennis van de mogelijkheden en beperkingen van de tankeenheden, waarmede zij te maken kregen. Vooral waren zij niet op de hoogte van de omvangrijke logistieke steun, welke ook het kleinste tank-onderdeel in het gevecht nodig heeft. Voorts werd vaak de gezamenlijke verkenning van infanterie- en tankcommandant achterwege gelaten. Ten slotte was de verbinding tussen de enkele tank en de infanterie onvoldoende.

— LtCol Evans: Succes van het tank-infanterie team is niet in de eerste plaats te danken aan het volgen van een goede technische en tactische procedure, doch aan de graad van verbondenheid, welke tussen de infanterie en de tankbemanning bestaat. In Korea beschouwden de infanteristen, van regimentscommandant tot pelotonscommandant, de tankman als zijn persoonlijk adviseur. Dit betekent in de praktijk, dat de infanterist tegen de tankcommandant zegt, wat hij nodig heeft, doch het aan deze overlaat uit te maken, hoe hij zijn opdracht het beste kan uitvoeren. In Korea is voorts gebleken, dat de vijand bij elke aanval met tanks van onze zijde terstond met artillerievuur kwam. Dit vergrootte het gat tussen tanks en begeleidende infanterie en reduceerde het gebruik van de tanktelefoon.

— LtCol Woods: Het gebrek aan kennis bij de infanterie omtrent de beperkingen, waaraan de tanks bij duisternis zijn gebonden, gaf vaak aanleiding tot moeilijkheden. Aan de infanterie moeten deze beperkingen in haar eerste oefentijd worden bijgebracht. Zij moet weten, dat het bij nacht nodig is de tanks, door het uitzetten van veiligheids- en luisterposten, te beschermen.

— LtCol Turner: Bij mijn batal-

jon worden bij het uitwerken en voorbereiden van een opdracht doorgaans de handelwijzen gevolgd, zoals wij die op de Armored School hebben geleerd. De tactiek laat ik hierbuiten, het gaat dus om de technische uitvoering van staf-diensthandelingen en verkenningen. Het stelsel werkt, maar toch kan de algemene toestand soms om wijzigingen vragen. Want ik heb bij het uitvoeren van de gezamenlijke verkenning van tank- en infanteriecommandant ook wel andere dingen gezien. Hier is een voorbeeld: Beiden staan op een heuvel en de infanteriecommandant zegt tot de tankman: „Daar ligt ons gevechtsdoel”. De tankcommandant zegt: „En ik kan daar goed aanvallen”. De infanteriecommandant zegt: „En ik kan daar het gemakkelijkst doorheen”. „Goed”, zegt de tankcommandant, „dan zullen we het maar hebben”. Planning, coördinatie en bevelsuitgifte binnen de tijd van vijf minuten. En het werkte!

— LtCol Byorum: Indien wij steun gaan verlenen aan infanterie zijn er meer verbindings- en herkenningmiddelen nodig dan normaal. Dit klemte te meer bij samenwerking met troepen van een andere natie. In dergelijke gevallen werkten wij met een liaison-officier met een SCR 509 bij de staf van die troepen en een Korea-adviseur op de waarnemingspost van het regiment, die door middel van een radioverbinding in contact trad met de tanks. Indien wij met US-troepen samenwerkten bevond zich de liaisonofficier bij het bataljon infanterie. Alle mogelijke vuurwerkseinen werden afgesproken, terwijl de voorste infanterie was voorzien van op de rug aangebrachte panelen.

— LtCol Reagor: Natuurlijk bestaan er legio voorbeelden van een uitstekende samenwerking tussen tanks en infanterie, maar meestal vonden deze acties plaats in een ideaal terrein. Veel te vaak onttaardt de aanval van een tank-infanterie team er in dat tanks, welke in de nabijheid van de infanterie opereren met een vage opdracht ergens op schieten. Het doel van de planning moet zijn de operatie zodanig in het brein van de deelnemers te planten, dat er nog weinig of geen algemene leiding nodig is, nadat met de actie is aangevangen. Voorts kunnen in de uitvoering van een aanval een drietal fasen worden onderscheiden.

De eerste is die van de inleidende beschieting. Artillerie, mortieren en luchtmacht moeten het gevechtsdoel murw maken. Soms kan deze fase achterwege

blijven, maar dan steeds slechts als uiterste noodzaak om tactische of technische redenen. Ook gedurende de beide volgende fasen blijven artillerie mortieren en luchtmacht steunen.

Gedurende de tweede fase gaan de tanks onder dekking voorwaarts. Zij moeten zoveel mogelijk een omvattende manoeuvre uitvoeren en de vijand in de flank of in de rug komen, teneinde het gevechtsdoel te isoleren. Hierbij wordt volgens een te voren opgemaakt plan gevuurd op alle bekende of veronderstelde waarnemingsposten, opstellingen van vuurmonden en bunkers. Er moet driest en agressief worden opgetreden, waarbij er op moet worden gelet, dat de tank de tank beschermt en de groep de groep.

Gedurende de periode, dat de tanks de vijand neutraliseren gaat ook de infanterie, van dekking tot dekking, en volgens een vooraf opgemaakt plan, voorwaarts. Nadat de laatste dekking is gepasseerd moet zo snel mogelijk naar het gevechtsdoel worden opgerukt. De tanks vuren op dit doel totdat de infanterie tot op handgranaatsafstand is genaderd. (LtCol Reager geeft hier slechts één van de wijzen aan, waarop een tankinfanterie-aanval kan geschieden. In heuvelachtig doch open terrein is het evenwel de meest gangbare wijze. De wijzen van samenwerking zijn neerge-

legd in Voorl. Voorschrift A 1526 — Het bataljon infanterie — blz. 158 e.v. v. H.). — LtCol Throckmorton: Bij een aanval in geaccidenteerd terrein, waarbij de infanterie vrij steile heuvels op moet, kunnen de tanks aan de voet van een dergelijke heuvel ongelofelijk lang met vuur steunen, mits zij maar kunnen zien, waar zich de voorste infanterie bevindt. Een oplossing hiervoor is het aanbrenge van panels op de rug van de leidende infanterie. De vijand zou deze panels evenzeer kunnen zien, doch dan moet hij zich bloot stellen aan het vuur van de tanks. Het is aan de infanterie het risico al dan niet te aanvaarden.

Indien onze tanks samenwerken met UNO-eenheden, die geen Engels verstaan, is het houden van een generale repetitie voor de aanval van groot belang. Wij hadden zo'n geval. De verbindingen liepen al direct mis en gedurende lange tijd wist de linker hand niet wat de rechter deed. Maar aan de opdracht kon worden voldaan, omdat we tezamen tevoren hadden geoefend.

Nog een enkele opmerking. Verrassing kan worden bereikt door aan te vallen uit een onverwachte richting. Maar indien de volgende troep, in voorkomend geval, weer uit deze richting aanvalt kan zij op warme ontvangst rekenen.

Sum & Substance.

ARMOR, Maart/April 1952.

v. H.

DAVIRO

DEN HAAG

Schenkweg 18 — Telefoon 722300

Leverancier van:

complete radar- en communicatie-installaties
alsmede van de benodigde elektronische meetapparatuur

sterovita

de beste melk

in 't Westen van het land

Stoomwasserij „Fa. van Meeteren“

NIJMEGEN — Oude Ubbergseweg 25-27 — Tel. 20460

Wast voor diverse militaire instanties